

Ustavni sud Bosne i Hercegovine u plenarnom sazivu, u predmetu broj **U-1/25**, rješavajući zahtjev **Kemala Ademovića, zamjenika predsjedavajućeg Doma naroda Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine**, na osnovu člana VI/3.a) Ustava Bosne i Hercegovine, člana 57. stav (2) tačka b), člana 59. st. (1), (2) i (3) i člana 61. st. (2) i (3) Pravila Ustavnog suda Bosne i Hercegovine – prečišćeni tekst („Službeni glasnik Bosne i Hercegovine“ br. 94/14, 47/23 i 41/24), u sastavu:

Mirsad Ćeman, predsjednik

Valerija Galić, potpredsjednica

Angelika Nußberger, potpredsjednica

Helen Keller, sutkinja

Ledi Bianku, sudija

Marin Vukoja, sudija

Larisa Velić, sutkinja

na sjednici održanoj 26. marta 2026. godine donio je

ODLUKU O DOPUSTIVOSTI I MERITUMU

Odlučujući o zahtjevu **Kemala Ademovića, zamjenika predsjedavajućeg Doma naroda Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine**, za ocjenu ustavnosti člana 6. stav (1) tačka 1), člana 8. stav (3) tačka 6), člana 141. st. (5) i (6), člana 141a. st. (3) i (4) i člana 146. stav (1) Zakona o policiji i unutrašnjim poslovima Republike Srpske („Službeni glasnik RS“ br. 57/16, 110/16, 58/19, 82/19, 18/22, 55/23 i 48/24),

utvrđuje se da član 141. stav (5) u dijelu „digitalno potpisivanje i izdavanje kvalificiranih digitalnih certifikata, te vršiti personalizaciju dokumenata“, član 141. stav (6) u dijelu „i člana 141a. ovog zakona, kao i zaštite infrastrukture iz stava 5. ovog člana“ i član 141a. stav (4) Zakona o policiji i unutrašnjim poslovima Republike Srpske („Službeni glasnik RS“ br. 57/16, 110/16, 58/19, 82/19, 18/22, 55/23 i 48/24) nisu u skladu sa članom III/3.b) Ustava Bosne i Hercegovine,

utvrđuje se da član 146. stav (1) Zakona o policiji i unutrašnjim poslovima Republike Srpske („Službeni glasnik RS“ br. 57/16, 110/16, 58/19, 82/19, 18/22, 55/23 i 48/24) nije u skladu sa čl. III/3.b) i III/1.g) Ustava Bosne i Hercegovine.

U skladu sa članom 61. stav (2) Pravila Ustavnog suda, ukidaju se član 141. stav (5) u dijelu „digitalno potpisivanje i izdavanje kvalificiranih digitalnih certifikata, te vršiti personalizaciju dokumenata“ i stav (6) u dijelu „i člana 141a. ovog zakona, kao i zaštite infrastrukture iz stava 5. ovog člana“, član 141a. stav (4) i član 146. stav (1) Zakona o policiji i unutrašnjim poslovima Republike Srpske

(„Službeni glasnik RS“ br. 57/16, 110/16, 58/19, 82/19, 18/22, 55/23 i 48/24).

U skladu sa članom 61. stav (3) Pravila Ustavnog suda, ukinute odredbe člana 141. stav (5) u dijelu „digitalno potpisivanje i izdavanje kvalificiranih digitalnih certifikata, te vršiti personalizaciju dokumenata“, člana 141. stav (6) u dijelu „i člana 141a. ovog zakona, kao i zaštite infrastrukture iz stava 5. ovog člana“, člana 141a. stav (4) i člana 146. stav (1) Zakona o policiji i unutrašnjim poslovima Republike Srpske („Službeni glasnik RS“ br. 57/16, 110/16, 58/19, 82/19, 18/22, 55/23 i 48/24) prestaju važiti narednog dana od dana objavljivanja odluke Ustavnog suda u „Službenom glasniku Bosne i Hercegovine“.

Utvrđuje se da su član 6. stav (1) tačka 1), član 8. stav (3) tačka 6), član 141. stav (5) u dijelu „uključujući i policijsku legitimaciju iz člana 24. ovog zakona i identifikacioni dokument iz člana 69. ovog zakona u skladu sa važećim propisima“, član 141. stav (6) u dijelu „Ministar donosi pravilnik kojim se uređuje uspostavljanje sistema zaštite za evidencije iz člana 8. stav 3. tačka 6), evidencija iz stava 1. ovog člana“ i član 141a. stav (3) Zakona o policiji i unutrašnjim poslovima Republike Srpske („Službeni glasnik RS“ br. 57/16, 110/16, 58/19, 82/19, 18/22, 55/23 i 48/24) u skladu sa članom III/3.b) Ustava Bosne i Hercegovine.

Odluku objaviti u „Službenom glasniku Bosne i Hercegovine“, „Službenim novinama Federacije Bosne i Hercegovine“, „Službenom glasniku Republike Srpske“ i „Službenom glasniku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“.

OBRAZLOŽENJE

I. Uvod

1. Kemal Ademović, zamjenik predsjedavajućeg Doma naroda Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: podnosilac zahtjeva), podnio je 15. januara 2025. godine Ustavnom sudu Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Ustavni sud) zahtjev za ocjenu ustavnosti člana 6. stav (1) tačka 1), člana 8. stav (3) tačka 6), člana 141. st. (5) i (6) i člana 141a. st. (3) i (4) Zakona o policiji i unutrašnjim poslovima Republike Srpske („Službeni glasnik RS“ br. 57/16, 110/16, 58/19, 82/19, 18/22, 55/23 i 48/24; u daljnjem tekstu: Zakon o policiji). Podnosilac zahtjeva je 18. februara 2025. godine dopunio zahtjev tražeći ocjenu ustavnosti i člana 146. stav (1) Zakona o policiji.

II. Postupak pred Ustavnim sudom

2. Na osnovu člana 23. Pravila Ustavnog suda, od Narodne skupštine Republike Srpske (u daljnjem tekstu: Narodna skupština) zatraženo je 30. januara i 27. februara 2025. godine da dostavi odgovor na zahtjev i dopunu zahtjeva.

3. Također, na osnovu člana 34. Pravila Ustavnog suda, od Agencije za identifikacione dokumente, evidenciju i razmjenu podataka Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Agencija) i Direkcije za koordinaciju policijskih tijela (u daljnjem tekstu: Direkcija) zatraženo je 29. aprila i 8. maja 2025. godine da se u kontekstu svojih nadležnosti izjasne o zahtjevu odnosno dopuni zahtjeva za ocjenu ustavnosti.

4. Narodna skupština nije dostavila odgovor na zahtjev i dopunu zahtjeva u ostavljenom roku. Agencija je 12. maja 2025. godine dostavila izjašnjenje na zahtjev, a Direkcija je 13. maja 2025. godine dostavila izjašnjenje na dopunu zahtjeva.

III. Zahtjev

a) Navodi iz zahtjeva

5. Podnosilac zahtjeva ukazuje da su član 6. stav (1) tačka 1), čl. 8, 141. i 141a. Zakona o policiji u direktnoj suprotnosti sa zakonima Bosne i Hercegovine koji reguliraju ovu materiju. Ti zakoni su Zakon o prebivalištu i boravištu državljana Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Zakon o prebivalištu BiH), Zakon o Agenciji za identifikacione dokumente, evidenciju i razmjenu podataka Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Zakon o Agenciji), Zakon o putnim ispravama Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Zakon o putnim ispravama BiH), Zakon o jedinstvenom matičnom

broju Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Zakon o JMB BiH) i Zakon o ličnoj karti državljana Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Zakon o ličnoj karti BiH).

6. Podnosilac zahtjeva ukazuje da je u članu 141. stav (5) Zakona o policiji navedeno da entitetsko ministarstvo može uspostaviti infrastrukturu za digitalno potpisivanje i izdavanje kvalificiranih digitalnih certifikata. Također, može vršiti personalizaciju dokumenata, uključujući i policijsku legitimaciju iz člana 24. Zakona i identifikacioni dokument iz člana 69. Zakona u skladu s važećim propisima. Dalje ukazuje da je članom 141. stav (4) Zakona o policiji predviđeno da ministar donosi pravilnik kojim se propisuje podnošenje zahtjeva elektronskim putem korištenjem infrastrukture u skladu sa stavom 3. ovog člana. Podnosilac zahtjeva smatra da je navedeno suprotno čl. 7a. i 32. Zakona o prebivalištu BiH. Smatra da iz navedenih odredbi jasno proizlazi da su nadležni organi dužni da postupaju u skladu s uputstvima koja donosi Agencija, dok nadzor nad primjenom zakona i donošenje podzakonskih akata vrši Ministarstvo civilnih poslova Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Ministarstvo BiH). Smatra da entitetski ministri nisu i ne mogu biti nadležni za donošenje provedbenih akata kojim se regulira ova materija. Podnosilac zahtjeva napominje da je Agencija, na osnovu navedene zakonske odredbe, donijela Uputstvo o postupku elektronske provjere podataka prilikom podnošenja zahtjeva za prijavu prebivališta ili adrese stanovanja. Tim uputstvom propisan je postupak elektronske provjere podataka koje državljani Bosne i Hercegovine dostavljaju u skladu sa članom 8. st. 2, 3. i 4. Zakona o prebivalištu BiH u postupku prijave prebivališta ili adrese stanovanja kod nadležnih organa iz člana 5. Zakona. Također napominje da je donesen i Pravilnik o načinu pristupa evidencijama i razmjeni podataka kojim je jasno propisano postupanje nadležnih organa u postupku elektronske provjere podataka prilikom podnošenja zahtjeva za prijavu prebivališta ili adrese stanovanja. Smatra da se shodno tome postavlja pitanje kako entitetsko ministarstvo može uspostaviti infrastrukturu za digitalno potpisivanje i izdavanje kvalificiranih digitalnih certifikata, te vršiti personalizaciju dokumenata, uključujući i policijsku legitimaciju. Također, ukazuje da je sporno da li entitetsko ministarstvo može donositi posebne pravilnike kojim se propisuje podnošenje zahtjeva elektronskim putem korištenjem ove infrastrukture, kada je ova materija u cijelosti regulirana propisima na državnom nivou.

7. Podnosilac zahtjeva ukazuje i da je član 141a. Zakona o policiji „u direktnoj koliziji i nesuglasju“ sa članom 26. Zakona o putnim ispravama BiH. Navodi da je Agencija na osnovu navedenog člana donijela Uputstvo o načinu podnošenja zahtjeva za izdavanje uvjerenja o činjenicama iz službene evidencije o putnim ispravama elektronskim putem, kojim je u članu 4. propisano postupanje po zahtjevu. Zatim navodi da je Agencija donijela Uputstvo o načinu elektronske provjere podataka. Smatra da iz svega navedenog proizlazi da je propisima Bosne i

Hercegovine jasno predviđeno postupanje nadležnih organa i korištenje centralne evidencije pri izdavanju uvjerenja o činjenicama iz službene evidencije o putnim ispravama elektronskim putem. Ističe da je to u nadležnosti Agencije, čiju elektronsku infrastrukturu koriste nadležni organi za obavljanje poslova u provođenju Zakona o putnim ispravama BiH. Agencija izdaje i elektronske kvalificirane potvrde. Osim toga, ukazuje da je Ministarstvo BiH, prema odredbama Zakona o putnim ispravama BiH, nadležno za nadzor nad provođenjem zakona i donošenje svih podzakonskih akata za njegovo provođenje. Stoga smatra da su uvođenje infrastrukture koju uspostavlja entitetsko ministarstvo i donošenje pravilnika kojim će se propisati zaštita te infrastrukture u suprotnosti s citiranim propisima na državnom nivou i mogu dovesti do pravne nesigurnosti i nejedinstvenog postupanja nadležnih organa. Podnosilac zahtjeva navodi da član 19. stav (1) Zakona o putnim ispravama BiH upućuje da se zahtjev za izdavanje putne isprave podnosi lično i da se identifikacija podnosioca zahtjeva obavlja lično. Stoga smatra da je član 141a. stav (3) Zakona o policiji u suprotnosti sa članom 19. stav (1) Zakona o putnim ispravama BiH u pogledu obavljanja tih poslova elektronskim putem.

8. Podnosilac zahtjeva smatra da se argumentacija navedena u vezi sa članom 141. stav (5) i članom 141a. stav (4) Zakona o policiji može primijeniti i kada je u pitanju oblast jedinstvenih matičnih brojeva. U vezi s tim, ukazuje na čl. 26a. i 55. Zakona o JMB BiH, te član 6. st. 4, 5, 6, 7. i 8. i član 23. stav 2. Zakona o ličnoj karti BiH. Dalje ukazuje da, analogno ranijoj argumentaciji, i za oblast ličnih karti vrijedi istovjetno načelo prema kojem je ta oblast regulirana propisima Bosne i Hercegovine. Također ukazuje da Zakon o ličnoj karti BiH propisuje: „Sve odredbe ovog zakona odnose se jednako na sve državljane Bosne i Hercegovine, osim ako nije drugačije predviđeno u posebnim odredbama u poglavlju VIII ovog zakona. Lična karta je jedinstvena za sve državljane i važi na cijeloj teritoriji BiH.“ Stoga smatra da bi ostavljanje mogućnosti da se to pitanje različito regulira na entitetskom nivou dovelo do pravne nesigurnosti i narušavanja načela jedinstvene primjene zakona.

9. Zatim, podnosilac zahtjeva navodi da je jedna od osnovnih nadležnosti Agencije oblast identifikacionih dokumenata i njihova personalizacija. U vezi s tim, ukazuje na član 2. stav (1) tačka j) i član 8. st. (2) i (6) Zakona o Agenciji. Dalje navodi da infrastrukturu za digitalno potpisivanje i izdavanje kvalificiranih digitalnih certifikata vezano za identifikacione dokumente može uspostaviti samo, po zakonu, Agencija. Stoga smatra da je u tom smislu član 141. stav (5) Zakona o policiji apsolutno neusklađen s odredbama Zakona o Agenciji. Podnosilac zahtjeva također ističe da infrastrukturu za personalizaciju ličnih dokumenata može uspostaviti i vršiti samo Agencija. Stoga smatra da neprecizne odredbe koje se odnose na poslove personalizacije dokumenata stavljene u

nadležnost Ministarstva unutrašnjih poslova Republike Srpske (u daljnjem tekstu: MUPRS) stvaraju pravnu nesigurnost. Također smatra da su te odredbe prema zakonskim rješenjima u uskoj vezi s poslovima vezanim za građanska stanja i identifikacione dokumente, pa se može zaključiti da je članom 141. stav (5) Zakona o policiji stvoren osnov da taj organ po potrebi može vršiti personalizaciju dokumenata, uključujući i one obrađene u administrativnim i upravno-pravnim poslovima utvrđenim u članu 6. stav (1) Zakona o policiji. Podnosilac zahtjeva navodi da je u navedenim odredbama Zakona o prebivalištu BiH, Zakona o putnim ispravama BiH, Zakona o JMB BiH i Zakona o ličnoj karti BiH Agencija nadležna za uspostavljanje elektronske infrastrukture. Dalje navodi da su nadležnosti Agencije propisane i u članu 8. stav (1) Zakona o Agenciji. U vezi s tim, ističe da su odredbe Zakona o policiji, posebno član 8. stav (3) tačka 6), član 141. st. (5) i (6) i član 141a. stav (3) Zakona o policiji, u direktnoj koliziji s pobrojanim odredbama Zakona o Agenciji i nadležnostima propisanim u članu 8. istog zakona.

10. Imajući u vidu sve navedeno, podnosilac zahtjeva smatra da je članom 6. stav (1) tačka 1), čl. 8, 141. i 141a. Zakona o policiji povrijeđeno ustavno načelo iz člana III/3.b) Ustava Bosne i Hercegovine prema kojem sve ustavne i zakonske odredbe entiteta trebaju biti u saglasnosti s Ustavom Bosne i Hercegovine i odlukama institucija Bosne i Hercegovine.

11. U dopuni zahtjeva podnosilac zahtjeva navodi da je član 146. stav (1) Zakona o policiji u direktnoj suprotnosti sa članom 6. stav (1) Zakona o Direkciji za koordinaciju policijskih tijela i o agencijama za podršku policijskoj strukturi Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Zakon o Direkciji). U vezi s tim, ističe da entitetsko ministarstvo ne može vršiti neposrednu međunarodnu saradnju budući da se komunikacija, saradnja i koordinacija s odgovarajućim stranim i međunarodnim organima vrši putem Direkcije za koordinaciju policijskih tijela (u daljnjem tekstu: Direkcija). Dalje ističe da je propisano da se čak i komunikacija, saradnja i koordinacija između policijskih tijela u Bosni i Hercegovini vrši putem Direkcije ukoliko su u pitanju policijski poslovi međunarodnog karaktera ili od međunarodnog značaja. Podnosilac zahtjeva ukazuje da je članom III/1.g) Ustava Bosne i Hercegovine propisano da je provođenje međunarodnih i međuentitetskih krivičnihopravnih propisa, uključujući i odnose s Interpolom, u isključivoj nadležnosti institucija Bosne i Hercegovine. Dalje ukazuje da iz člana 146. stav (1) Zakona o policiji proizlazi da MUPRS može ostvarivati svaki oblik međunarodne saradnje neposredno, uključujući i saradnju s Interpolom, ali i drugim međunarodnim organizacijama, a što je u suprotnosti s Ustavom Bosne i Hercegovine. Stoga smatra da i član 146. stav (1) Zakona o policiji nije usklađen sa članom 6. stav (1) Zakona o Direkciji, te da je suprotan čl. III/3.b) i III/1.g) Ustava Bosne i Hercegovine.

b) Izjašnjenje Agencije

12. Agencija je navela da je nadležna da održava i upravlja bazama podataka u kojima se pohranjuju podaci o JMB, prebivalištu i boravištu i dr. Također je navela da je nadležna izdati podatke o evidenciji i iz evidencije samo ovlaštenim institucijama i pravnim licima u skladu sa zakonom i legitimnim ciljem državne sigurnosti, javnog reda, sprečavanja otkrivanja obavještenja dobivenih u povjerenju i očuvanja autoriteta javne vlasti. U pogledu izdavanja činjenica iz evidencije o putnim ispravama i poslova elektronske provjere, razmjene i zaštite podataka, Agencija navodi da iz Zakona o prebivalištu BiH, Zakona o putnim ispravama BiH i Zakona o ličnoj karti BiH jasno proizlazi nadležnost Bosne i Hercegovine nad ovim procesom. Također, njima je propisano korištenje sigurnog elektronskog potpisa, infrastrukture za digitalno potpisivanje i izdavanje kvalificiranih elektronskih certifikata prema uputstvima Agencije. Smatra da uvođenje odredbi u Republiku Srpsku koje se odnose na elektronsko podnošenje zahtjeva, korištenje infrastrukture za digitalno potpisivanje i izdavanje kvalificiranih digitalnih certifikata u oblasti identifikacionih dokumenata, te zaštitu informaciono-komunikacione strukture isključivo u skladu sa zakonskim i podzakonskim aktima RS predstavlja direktan sukob nadležnosti. Smatra da bi te aktivnosti trebale biti usklađene s propisima na nivou Bosne i Hercegovine. Ističe da entitetski zakon ne može derogirati nadležnosti propisane na državnom nivou. Agencija ukazuje da bi primjenom entitetskog propisa i uvođenjem ovog sistema došlo do narušavanja cjelokupnog i jedinstvenog sistema lične identifikacije građana Bosne i Hercegovine i izdavanja ličnih dokumenata. Također ukazuje da okolnost da MUPRS donosi vlastite akte za koje nije nadležan i koji nisu usklađeni sa Zakonom o prebivalištu BiH i Zakonom o Agenciji može dovesti do pravne nesigurnosti i duplih procedura, pitanja jedinstvenog izdavanja putnih isprava, kretanja građana van granica Bosne i Hercegovine i benefita koji proizlaze iz korištenja bezviznih režima.

13. Agencija navodi da samo ona po zakonu može uspostaviti infrastrukturu za digitalno potpisivanje i izdavanje kvalificiranih digitalnih certifikata vezano za identifikacione dokumente, pa je u tom smislu član 141. stav (5) Zakona o policiji apsolutno neusklađen s odredbama Ustava i Zakona o Agenciji. Također ističe da samo ona može uspostaviti infrastrukturu za personalizaciju ličnih dokumenata, te da neprecizne odredbe koje se odnose na personalizaciju dokumenata stavljene u nadležnost MUPRS stvaraju pravnu nesigurnost. U vezi s tim, ističe da je ta odredba prema zakonskim rješenjima u uskoj vezi s poslovima vezanim za građanska stanja i identifikacione dokumente. Stoga smatra da je članom 141. stav (5) Zakona o policiji stvoren osnov da taj organ po potrebi može vršiti personalizaciju dokumenata, pa i onih obrađenih u administrativnim i upravno-pravnim poslovima utvrđenim u članu 6. stav (1) istog zakona. Agencija ukazuje da MUPRS može

provoditi samo administrativne i upravne postupke vezane za izdavanje dokumenata, a da nema i ne može uspostaviti infrastrukturu i personalizirati dokumente. Ističe da je prema odredbama Zakona o prebivalištu BiH, Zakona o putnim ispravama BiH, Zakona o JMB BiH i Zakona o ličnoj karti BiH Agencija nadležna za uspostavljanje adekvatne infrastrukture. Stoga smatra da su član 8. stav (3) tačka 6), član 141. st. (5) i (6) i član 141. stav (3) Zakona o policiji u direktnoj koliziji s relevantnim odredbama tih zakona i nadležnostima Agencije. Agencija ističe da je MUPRS u upravno-pravnim poslovima vezanim za izdavanje putnih isprava i ličnih karti dužan primarno primjenjivati odredbe Zakona o putnim ispravama BiH, odnosno Zakona o ličnoj karti BiH, te primjenjivati tehničke uvjete za zaštitu podataka koje definira Agencija. Smatra da Zakon o policiji ne može određivati materiju koja se tiče provođenja upravno-pravnih postupaka vezanih za izdavanje tih dokumenata elektronskim putem niti određivati infrastrukturu kojom će se to činiti, kako je to urađeno članom 141. stav (5) Zakona o policiji. Ističe da je to u njenoj isključivoj nadležnosti, kao i Ministarstva BiH, koje je nadležno za nadzor i donošenje podzakonskih akata. Agencija navodi da član 19. stav (1) Zakona o putnim ispravama BiH upućuje da se zahtjev podnosi lično i da se identifikacija podnosioca obavlja lično, tako da je član 141a. stav (3) Zakona o policiji u suprotnosti sa članom 19. stav (1) Zakona o putnim ispravama BiH u pogledu obavljanja tih poslova elektronskim putem.

c) Izjašnjenje Direkcije

14. Direkcija je navela da član III/1.g) Ustava Bosne i Hercegovine jasno isključuje entitete iz nadležnosti u pogledu međunarodnih policijskih odnosa i direktne saradnje s organizacijama kao što su Interpol, Europol, SELEC i druge međunarodne organizacije i subjekti, u skladu s međunarodnim sporazumima koje je potpisala Bosna i Hercegovina. U pogledu svog pravnog statusa i nadležnosti, Direkcija je ukazala na član 14. st. (2) i (3) Zakona o ministarstvima i drugim organima uprave BiH, koji se odnosi na Direkciju, i član 6. Zakona o Direkciji, kojim su propisane nadležnosti Direkcije. Također je ukazano i na član 11. stav (1) Zakona o Direkciji, odnosno da zakon propisuje obavezu saradnje svih policijskih i drugih nadležnih tijela u Bosni i Hercegovini s Direkcijom kada su u pitanju poslovi i zadaci iz njene nadležnosti u skladu sa zakonom i drugim propisima. U kontekstu navedenog, ukazano je da „odgovarajući organi u BiH“ koji su u vezi s policijskim poslovima obuhvataju: policijska tijela BiH i druge organe u vezi s operativnim/policijskim poslovima na nivou Bosne i Hercegovine (Državna agencija za istrage i zaštitu, Granična policija BiH, Služba za poslove sa strancima, Uprava za indirektno oporezivanje), policijska tijela entiteta, kantona i Brčko distrikta Bosne i Hercegovine – odgovarajući organi u BiH (policija Republike Srpske, Federalna uprava policije, kantonalne uprave policije u Federaciji Bosne i Hercegovine, policija Brčko distrikta Bosne i Hercegovine), pravosudne organe (Sud i Tužilaštvo Bosne i Hercegovine, sudovi i tužilaštva na

entitetskom i kantonalnom nivou) i ostala nadležna tijela (Obavještajno-sigurnosna agencija BiH, ministarstva pravde i unutrašnjih poslova na svim nivoima, Agencija za zaštitu ličnih podataka, Agencija, entitetske i kantonalne porezne uprave, Porezna uprava Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i drugi nadležni/odgovarajući organi). Direkcija smatra da član 146. stav (1) Zakona o policiji zadire u ustavne i zakonske nadležnosti institucija Bosne i Hercegovine, naročito Direkcije, u segmentima međunarodne operativne policijske saradnje i obrade i razmjene sigurnosnih podataka s međunarodnim partnerima. Dalje navodi da policijska tijela Bosne i Hercegovine, uključujući i entitetska i kantonalna ministarstva unutrašnjih poslova, policiju Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i druge organe u Bosni i Hercegovini koji su u vezi s policijskim poslovima, u skladu s ustavnim i zakonskim odredbama, ne mogu i ne smiju neposredno uspostavljati međunarodnu policijsku saradnju. Shodno tome, smatra da su isključivo u nadležnosti institucija Bosne i Hercegovine, odnosno Direkcije, svi poslovi u vezi s međunarodnom policijskom saradnjom, razmjenom informacija s međunarodnim sigurnosnim agencijama, te standardizacijom i koordinacijom policijskog rada u Bosni i Hercegovini i ne mogu se jednostrano regulirati entitetskim zakonodavstvom. Također ističe da se sve aktivnosti u oblasti međunarodne policijske saradnje moraju provoditi isključivo putem Direkcije, u skladu s važećim ustavnim i zakonskim okvirom.

IV. Relevantni propisi

15. U Ustavu Bosne i Hercegovine relevantne odredbe glase:

Član III

1. Nadležnosti institucija Bosne i Hercegovine

Sljedeća pitanja su u nadležnosti institucija Bosne i Hercegovine:

[...]

g) Provođenje međunarodnih i međuentitetskih krivičnihopravnih propisa, uključujući i odnose sa Interpolom.

3. Pravni poredak i nadležnosti institucija

b) Entiteti i sve njihove administrativne jedinice će se u potpunosti pridržavati ovog Ustava, kojim se stavljaju van snage zakonske odredbe Bosne i Hercegovine i ustavne i zakonske odredbe entiteta koje mu nisu saglasne, kao i odluka institucija Bosne i Hercegovine. Opšta načela međunarodnog prava su sastavni dio pravnog poretka Bosne i Hercegovine i entiteta.

16. **Zakon o policiji i unutrašnjim poslovima** („Službeni glasnik Republike Srpske“ br. 57/16, 110/16, 58/19, 82/19, 18/22 – odluka USRS, 55/23, 48/24 i 81/25)

Za potrebe ove odluke koristi se neslužbeni prečišćeni tekst sačinjen u Ustavnom sudu BiH, koji u relevantnom dijelu glasi:

Nadležnost Ministarstva

Član 2.

(1) Ministarstvo obavlja poslove državne uprave koji se odnose na zaštitu od ugrožavanja Ustavom utvrđenog poretka i ugrožavanja sigurnosti Republike Srpske, zaštitu života i osobne sigurnosti građana, kao i druge poslove utvrđene Zakonom o republičkoj upravi.

(2) U obavljanju poslova iz stava 1. ovog člana Ministarstvo saraduje sa drugim organima i organizacijama Republike Srpske, Bosne i Hercegovine, Federacije Bosne i Hercegovine i Brčko Distrikta BiH i međunarodnim agencijama za sprovođenje zakona.

II - DJELOKRUG, OSNOVI ORGANIZACIJE I RUKOVOĐENJE U MINISTARSTVU

Policijski poslovi

Član 5. stav (1)

(1) Policijski poslovi su, u smislu ovog zakona, operativno-stručni poslovi kojima se osiguravaju:

1) zaštita ustavnog poretka od nasilnog ugrožavanja i promjena, te sigurnost Republike Srpske u skladu sa zakonom,

2) zaštita života i osobna sigurnost,

3) ljudska prava i slobode,

4) zaštita svih oblika svojine,

5) sprečavanje vršenja krivičnih djela i prekršaja,

6) otkrivanje krivičnih djela i prekršaja,

7) pronalaženje, lišavanje slobode i predaja izvršilaca krivičnih djela i prekršaja nadležnim organima,

8) održavanje javnog reda i mira,

- 9) zaštita ličnosti i objekata koji se posebno osiguravaju,
- 10) identifikacija lica, predmeta i tragova kriminalističko-tehničkim metodama,
- 11) kriminalističko-tehnička i forenzička vještačenja predmeta i tragova,
- 12) sigurnost i kontrola saobraćaja na putevima i sigurnost u drugim oblastima saobraćaja,
- 13) pružanje pomoći radi otklanjanja posljedica kojima se ugrožava sigurnost lica ili imovina u većem obimu,
- 14) pružanje pomoći drugim organima,
- 15) pravo na javno okupljanje građana u skladu sa zakonom,
- 16) kontrola prometa eksplozivnih materija i zapaljivih tečnosti i gasova,
- 17) zaštita od požara,
- 18) kontrola prijevoza opasnih materija i
- 19) kontrola kretanja naoružanja i vojne opreme.

Ostali unutrašnji poslovi

Član 6. tač. 1), 2) i 6)

Ostali unutrašnji poslovi u skladu sa ovim zakonom su:

- 1) upravno-pravni, koji se odnose na poslove vezane za jedinstveni matični broj, prebivalište i boravište, putne isprave, osobne karte, vozačke dozvole, registraciju motornih i priključnih vozila i kontrolu nabavljanja, držanja i nošenja oružja i municije,
- 2) analitički i informaciono-komunikacioni,
- 6) izrada zakonskih i podzakonskih akata iz oblasti unutrašnjih poslova.

Primjena propisa i obavljanje unutrašnjih poslova

Član 8.

(1) Poslove iz čl. 5, 6. i 7. ovog zakona zaposleni u Ministarstvu obavljaju u skladu sa ovim zakonom, Zakonom o krivičnom postupku Republike Srpske, Zakonom o krivičnom postupku Bosne i Hercegovine, Krivičnim zakonikom Republike Srpske, Krivičnim zakonom Bosne i Hercegovine, Zakonom o prekršajima Republike

Srpske, Zakonom o javnom redu i miru, Zakonom o osnovima sigurnosti saobraćaja na putevima u BiH, Zakonom o javnom okupljanju i drugim zakonima.

(2) Policijske poslove iz člana 5. ovog zakona obavljaju policijski službenici, a poslove iz čl. 6. i 7. ovog zakona obavljaju državni službenici i namještenici, kao i policijski službenici.

(3) Prilikom vršenja poslova iz čl. 5, 6. i 7. ovog zakona Ministarstvo osigurava:

1) primjenu profesionalnih standarda,

2) obradu osobnih podataka u skladu sa zakonom,

3) zaštitu tajnih podataka,

4) međupolicijsku saradnju,

5) vođenje evidencija u skladu sa zakonima i podzakonskim aktima i

6) zaštitu informaciono-komunikacione strukture u skladu sa zakonskim i podzakonskim aktima Republike Srpske.

Zakletva

Član 78.

(1) Policijski službenici po prijemu u radni odnos polažu zakletvu, koja glasi:

“Zaklinjem se da ću dužnost policijskog službenika vršiti savjesno i odgovorno, da ću se pridržavati Ustava i zakona i da ću štiti ustavno uređenje Republike Srpske i Bosne i Hercegovine, prava, slobode i sigurnost, da ću poslove i zadatke policijskog službenika izvršavati i u slučajevima kada izvršavanje tih poslova i zadataka dovodi u opasnost i moj život.”.

(2) Način polaganja zakletve na prijedlog direktora utvrđuje ministar posebnim aktom.

Obrada i zaštita

Član 139. stav (1)

(1) U cilju obavljanja poslova iz čl. 5. i 6. ovog zakona, Ministarstvo prikuplja, obrađuje i koristi podatke, uključujući i osobne podatke, vodi evidencije i osigurava njihovu zaštitu, u skladu sa važećim propisima.

Vođenje evidencija

Član 141.

(1) U cilju obavljanja poslova iz čl. 5. i 6. ovog zakona, Ministarstvo vodi evidencije o:

- 1) događajima,*
- 2) uviđajima i drugim kriminalističko-tehničkim radnjama,*
- 3) saobraćajnim nezgodama,*
- 4) privremeno oduzetim predmetima,*
- 5) izvršenim pretresima,*
- 6) izvršenim krivičnim djelima i podnesenim izvještajima,*
- 7) izdatim prekršajnim nalogima i podnesenim zahtjevima za pokretanje prekršajnog postupka,*
- 8) licima kojima je provjeravan identitet,*
- 9) licima kojima je utvrđivan identitet,*
- 10) licima i predmetima za kojima se traga,*
- 11) licima koja su lišena slobode po bilo kojem osnovu,*
- 12) upotrebi sile,*
- 13) predstavkama građana,*
- 14) otiscima prstiju i dlanova u automatskom sistemu za identifikaciju,*
- 15) psihofiziološkim ispitivanjima,*
- 16) operativnim vezama,*
- 17) kaznenoj evidenciji,*
- 18) sigurnosno interesantnim licima,*
- 19) provjeri osobnih podataka,*
- 20) video-nadzoru i*
- 21) tajnim podacima.*

(2) Osim evidencija iz stava 1. ovog člana, Ministarstvo radi efikasnog obavljanja poslova vodi i druge evidencije koje sadrže osobne podatke.

(3) *Sadržaj, način vođenja i rokovi čuvanja evidencija iz st. 1. i 2. ovog člana utvrđuju se pravilnikom koji donosi ministar.*

(4) *Pristup evidencijama i zaštita podataka može se vršiti u skladu sa važećim propisima o elektronskom potpisu.*

(5) *Ministarstvo može uspostaviti infrastrukturu za digitalno potpisivanje i izdavanje kvalificiranih digitalnih certifikata, te vršiti personalizaciju dokumenata, uključujući i policijsku legitimaciju iz člana 24. ovog zakona i identifikacioni dokument iz člana 69. ovog zakona u skladu sa važećim propisima.*

(6) *Ministar donosi pravilnik kojim se uređuje uspostavljanje sistema zaštite za evidencije iz člana 8. stav 3. tačka 6), evidencija iz stava 1. ovog člana i člana 141a. ovog zakona, kao i zaštite infrastrukture iz stava 5. ovog člana.*

Evidencije o građanskim stanjima i identifikacionim dokumentima

Član 141a.

(1) *Ministarstvo je nadležno za vođenje evidencija JMB, prebivališta i boravišta, osobnih karata, vozačkih dozvola, putnih isprava, registriranih vozila i dokumenata za registraciju vozila i registra novčanih kazni u skladu sa propisima koji uređuju vođenje navedenih evidencija.*

(2) *Ministarstvo može uspostaviti evidenciju iz stava 1. ovog člana u skladu sa propisima koji uređuju određenu oblast, o čemu se donosi posebna odluka nakon sticanja tehničkih uvjeta.*

(3) *Nakon sticanja tehničkih uvjeta iz stava 2. ovog člana, građani mogu elektronskim putem, korištenjem infrastrukture iz člana 141. stav 5. ovog zakona ili druge infrastrukture u skladu sa važećim propisima, podnijeti zahtjev za obavljanje poslova iz člana 6. tačka 1) ovog zakona.*

(4) *Ministar donosi pravilnik kojim se propisuje podnošenje zahtjeva elektronskim putem korištenjem infrastrukture u skladu sa stavom 3. ovog člana.*

Odnosi Ministarstva sa drugim organima i organizacijama

Član 144.

Međusobni odnosi Ministarstva sa organima Bosne i Hercegovine, entitetskim organima, organima Brčko Distrikta BiH, drugim organima i organizacijama, kao

i međunarodnim agencijama za sprovođenje zakona, zasnivaju se na uzajamnoj saradnji, kontaktima, sporazumima, protokolima, dogovorima, razmjeni informacija od zajedničkog interesa, u skladu sa ovim zakonom, Zakonom o zaštiti osobnih podataka BiH, Zakonom o Agenciji za identifikaciona dokumenta, evidenciju i razmjenu podataka BiH i Zakonom o pravnoj pomoći i službenoj saradnji u krivičnim stvarima između Federacije Bosne i Hercegovine, Republike Srpske i Brčko Distrikta BiH.

Odnosi Ministarstva sa institucijama Republike Srpske, BiH, Federacije BiH, Brčko Distrikta BiH i drugim pravnim i fizičkim licima

Član 145.

Odnosi prema predsjedniku Republike Srpske, Narodnoj skupštini Republike Srpske, Vladi, Ministarstvu sigurnosti BiH, Ministarstvu unutrašnjih poslova Federacije Bosne i Hercegovine, kantonalnim ministarstvima unutrašnjih poslova, policiji Brčko Distrikta BiH, drugim organizacijama, organima Bosne i Hercegovine i entitetskim organima, organima Brčko Distrikta BiH, organima gradova i općina, privrednim društvima i drugim pravnim i fizičkim licima ostvaruju se u skladu sa Ustavom Republike Srpske, Ustavom Bosne i Hercegovine, ovim zakonom i drugim zakonima kojima se uređuje nadležnost Ministarstva.

Saradnja

Član 146.

- (1) Ministarstvo neposredno ostvaruje međunarodnu saradnju.*
- (2) Ministarstvo neposredno saraduje sa organima Bosne i Hercegovine nadležnim za poslove sigurnosti, Ministarstvom unutrašnjih poslova Federacije Bosne i Hercegovine, policijom Brčko Distrikta BiH i vrši međusobnu razmjenu podataka, obavijesti i informacija iz svoje nadležnosti.*
- (3) Ministarstvo uspostavlja sistem prikupljanja podataka u vezi sa kriminalom i policijskim mjerama preduzetim na njegovom sprečavanju.*
- (4) Ministarstvo koordinira sistem prikupljanja podataka sa organima iz stava 2. ovog člana, a u cilju prikupljanja i poređenja statističkih podataka.*

17. **Zakon o Agenciji za identifikacione dokumente, evidenciju i razmjenu podataka Bosne i Hercegovine** („Službeni glasnik Bosne i Hercegovine“ broj 56/08) u relevantnom dijelu glasi:

Član 2.

(Pojmovi i izrazi)

Izrazi korišteni u ovom zakonu imaju sljedeće značenje:

- a) centralna evidencija je skup podataka koje, prilikom vođenja upravnih postupaka, prikupljaju nadležni i izvorni organi i elektronskim putem dostavljaju u baze podataka koje se nalaze u Agenciji,*
- b) razmjena podataka je proces prilikom kojeg se podaci prikupljeni u centralne evidencije elektronskim ili fizičkim putem dostavljaju prijemnom organu,*
- c) nadležni organ ili izvorni organ je institucija koja saraduje s Agencijom, odnosno institucija koja obrađuje podatke i koja je vlasnik podataka koji se dostavljaju u centralne registre ili koja Agenciji dostavlja zahtjeve za personalizaciju dokumenata ili koja prenosi svoje podatke putem mreže koju vodi Agencija,*
- d) prijemni organ je organ kojem Agencija u skladu s relevantnim zakonima BiH omogućava pristup centralnim evidencijama koje vodi,*
- e) mreža za prijenos podataka je tehnički sistem za elektronski prijenos podataka koji je u nadležnosti Agencije i koji omogućava prijenos podataka na cijeloj teritoriji Bosne i Hercegovine u skladu sa Zakonom o telekomunikacijama,*
- f) elektronski certifikat je potvrda u elektronskom obliku kojom se garantira da je lice koje je potpisalo dokument izdat u elektronskom obliku svoj potpis verificiralo kod ovlaštenog certifikacionog organa,*
- g) elektronski potpis je skup podataka u elektronskom obliku povezanih s porukom koji služi kao potvrda autentičnosti te poruke i identifikacije potpisnika,*
- h) softverska aplikacija je skup kompjuterskih programa kojima se vrši unos, obrada, arhiviranje i distribucija podataka,*
- i) baza podataka je skup podataka organiziranih tako da specijalni računarski program namijenjen za rad s bazama podataka može brzo i tačno unijeti, selektirati ili izvući željeni podatak,*

j) personalizacija dokumenata je proces ispisa ličnih podataka nosioca dokumenta na obrazac dokumenta,

k) ICAO je međunarodna agencija za civilni avionski saobraćaj (skraćenica od originalnog naziva na engleskom: International Civil Aviation Organization) koja dokumentom ICAO 9303 definiše standarde u oblasti identifikacionih dokumenata.

Član 8.

(Djelokrug i nadležnosti Agencije)

(1) Agencija obavlja sljedeće poslove:

a) predlaže i provodi strategiju i politiku razvoja u Bosni i Hercegovini u oblasti identifikacionih dokumenata, a prema ICAO 9303 standardu i drugim relevantnim standardima;

b) vrši nabavku, skladištenje, personalizaciju, kontrolu kvaliteta i transport identifikacionih dokumenata za potrebe nadležnih organa Bosne i Hercegovine;

c) tehnički dizajnira i formira evidencije definirane ovim zakonom;

d) održava i upravlja bazama podataka u koje se pohranjuju podaci iz evidencija koje su definirane ovim zakonom i informacionih sistema, putem kojih se pristupa navedenim evidencijama;

e) osigurava adekvatnu infrastrukturu, posebne uslove za rad i zaštitu podataka, te druge tehničke predušlove za nesmetano funkcioniranje baza podataka koje su u njenoj nadležnosti i baza podataka koje su u nadležnosti drugih ministarstava, institucija i organa na njihov zahtjev i u skladu sa zakonom;

f) izdaje podatke o evidencijama i iz evidencija ovlaštenim institucijama i pravnim licima;

g) projektira, razvija i održava softverska rješenja potrebna za vođenje evidencija u nadležnosti Agencije, bilo internim resursima, saradnjom sa izvornim organima ili angažmanom kompanija;

h) razvija, održava i unapređuje telekomunikacione mreže za prijenos podataka za potrebe Agencije, te drugih organa javne sigurnosti u skladu sa Zakonom o telekomunikacijama, a kako bi se omogućila efikasna razmjena podataka iz registara definiranih ovim zakonom;

i) definira standarde za opremu koju će nadležni, prijemni i izvorni organi nabavljati i koristiti u procesu obrade i razmjene podataka u skladu s ovim zakonom;

j) definira standarde što je neophodno na lokacijama s kojih se vrši pristup sistemu centralne evidencije i razmjene podataka kako bi se postigla sigurnost i zaštita podataka i sistema;

k) provodi upravne postupke koji se tiču djelokruga Agencije u skladu s važećim zakonskim propisima.

(2) Agencija je nadležna za personalizaciju i tehničku obradu sljedećih identifikacionih dokumenata:

a) ličnih karata,

b) ličnih karata za strance,

c) vozačkih dozvola,

d) putnih isprava,

e) dokumenata za registraciju vozila,

f) drugih identifikacionih dokumenata uz saglasnost nadležnih organa i posebnu odluku Vijeća ministara.

(3) Agencija vodi evidenciju:

a) jedinstvenih matičnih brojeva (JMB);

b) prebivališta i boravišta državljana Bosne i Hercegovine;

c) ličnih karata državljana Bosne i Hercegovine;

d) građanskih, službenih i diplomatskih pasoša;

e) vozačkih dozvola;

f) registracije motornih vozila i dokumenata za registraciju;

g) ličnih karata za strane državljane;

h) novčanih kazni i prekršajnu evidenciju;

i) i druge evidencije za koje postoji saglasnost izvornih organa, a uz posebnu odluku Vijeća ministara.

(4) Agencija je isključivo nadležna za tehničko održavanje i elektronsko arhiviranje podataka i informacija koje se vode u evidencijama definiranim u stavu (3) ovog člana, kao javnog dobra na nivou Bosne i Hercegovine.

(5) Agencija nije vlasnik podataka pohranjenih u evidencijama definiranim u stavu (3) ovog člana, nego je to izvorni organ.

(6) Agencija je nadležna za digitalno potpisivanje u oblasti identifikacionih dokumenata, odnosno zadužena je za elektronske certifikate i elektronske potpise vezano za identifikaciona dokumenata, u skladu sa zakonom kojim se regulira elektronski potpis.

(7) Agencija je nadležna za saradnju s međunarodnim institucijama zaduženim za oblast identifikacionih dokumenata.

Član 9. st. (1) i (2)

(Pristup, prijenos i razmjena podataka)

(1) Agencija će omogućiti nesmetan pristup, prijenos i razmjenu podataka, koji se vode u evidencijama definiranim u članu 8. stav (3) ovog zakona, između nadležnih organa Bosne i Hercegovine.

(2) Agencija omogućava pristup podacima izvornim i prijemnim organima. Pristup podacima vrši se prema tehničkim i operativnim pravilima koje definira Agencija i objavljuje ih u "Službenom glasniku BiH".

Član 10.

(Pružanje podrške i službena saradnja)

Prilikom obavljanja poslova iz člana 8. ovog zakona Agencija pruža podršku, saraduje i koordinira rad s nadležnim organima Bosne i Hercegovine, entiteta i kantona čiji se podaci vode u evidencijama i koji koriste mrežu za prijenos podataka.

Član 11.

(Povjerljivost i zaštita podataka)

(1) Lični podaci bit će povjerljivi i mogu se prikupljati i obrađivati samo u skladu sa zakonom kojim se regulira oblast zaštite ličnih podataka i drugim relevantnim zakonima.

(2) Svi podaci i evidencije iz djelokruga Agencije su službena tajna, osim ako zakonom ili drugim propisom nije drugačije određeno. Svi zaposleni u Agenciji dužni su čuvati sve podatke i evidencije do kojih dođu u svom radu u Agenciji, kao službenu tajnu.

(3) Na prijedlog direktora Agencije, Vijeće ministara donijet će propis o mjerama za zaštitu tajnosti i sigurnosti podataka i evidencija u skladu sa Zakonom o zaštiti tajnih podataka.

Član 19. stav (2) tačka a)

(Dužnosti i odgovornosti direktora)

(2) Osim dužnosti i odgovornosti iz stava (1) ovog člana, direktor obavlja i druge poslove, kao što su:

a) u skladu sa Zakonom o upravi, predlaže Vijeću ministara Pravilnik o unutrašnjoj organizaciji, druge propise predviđene zakonom, te propise neophodne za obavljanje poslova iz nadležnosti Agencije u skladu sa zakonima Bosne i Hercegovine;

Član 20.

(Evidencije koje vodi Agencija)

(1) Agencija vodi i tehnički održava evidenciju o:

a) jedinstvenom matičnom broju;

b) prebivalištu i boravištu državljana Bosne i Hercegovine;

c) ličnim kartama i ličnim kartama za strance;

d) pasošima, službenim pasošima i diplomatskim pasošima;

e) vozačkim dozvolama;

f) registriranim vozilima i dokumentima vezanim za registraciju vozila;

g) registru novčanih kazni i prekršajnoj evidenciji;

h) druge evidencije koje se Agenciji stave u nadležnost.

(2) Navedene evidencije mogu voditi i izvorni organi u okviru svoje nadležnosti, ali su obavezni podatke trenutno dostavljati Agenciji.

*Član 21.**(Vođenje i sadržaj evidencija)*

Na prijedlog direktora Agencije, za sve evidencije utvrđene članom 20. ovog zakona posebnom odlukom Vijeća ministara bit će definirano sljedeće:

- a) svrha evidencije;*
- b) sadržaj evidencije i međusobna veza evidencija kako bi se izbjeglo dupliranje istih podataka u različitim registrima;*
- c) izvorni organi koji dostavljaju podatke u skladu s relevantnim zakonima;*
- d) način dostavljanja podataka;*
- e) načini i pravila razmjene podataka;*
- f) načini zaštite podataka;*
- g) posebne procedure razmjene i zaštite biometrijskih i drugih ličnih podataka;*
- h) druga pitanja značajna za vođenje evidencije.*

*Član 23.**(Akti Agencije)*

(1) Na prijedlog direktora Agencije, Vijeće ministara donijet će, u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovog zakona, sljedeće akte:

- a) Pravilnik o mjerama zaštite podataka i evidencija kao i odgovornosti u vezi sa zaštitom službene tajne;*
- b) Pravilnik o sadržaju i načinu vođenja evidencija;*
- c) Pravilnik o popisu opreme i prijenosu vlasništva.*

(2) Uz saglasnost Vijeća ministara, direktor Agencije donijet će, u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovog zakona, sljedeće akte:

- a) Pravilnik o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji Agencije;*
- b) Pravilnik o načinu pristupa evidencijama i razmjeni podataka.*

(3) Direktor Agencije donijet će, u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovog zakona, sljedeće akte:

- a) pravilnike o radu organa interne kontrole;*

- b) Pravilnik o tehničkoj administraciji u Agenciji;*
- c) Pravilnik o administriranju mreže za prijenos podataka;*
- d) Pravilnik o standardima funkcioniranja Centra, kao i o svim drugim pitanjima značajnim za funkcioniranje Centra.*

18. **Zakon o ličnoj karti državljana Bosne i Hercegovine** („Službeni glasnik Bosne i Hercegovine“ br. 32/01, 16/02, 32/07, 53/07, 56/08 i 18/12)

Za potrebe ove odluke koristi se neslužbeni prečišćeni tekst sačinjen u Ustavnom sudu BiH, koji u relevantnom dijelu glasi:

Član 1. stav (4)

Lična karta je jedinstvena za sve državljane i važi na cijeloj teritoriji BiH.

Član 6. st. (1), (5), (6), (7) i (8)

Podaci o državljaninu Bosne i Hercegovine koji se evidentiraju prilikom podnošenja zahtjeva za ličnu kartu su:

- 1. ime,*
- 2. prezime,*
- 3. datum rođenja,*
- 4. mjesto rođenja,*
- 5. općina prebivališta ili boravišta za raseljeno lice,*
- 6. spol,*
- 7. jedinstveni matični broj (u daljnjem tekstu: JMB),*
- 8. fotografija,*
- 9. potpis,*
- 10. otisci prstiju,*
- 11. državljanstvo BiH.*

Obrazac lične karte sadrži elektronski memorijski element. Na elektronski memorijski element u procesu personalizacije pohranjuju se i kriptografski štite podaci iz st. 1. i 2. ovog člana, kao i oznaka za vrstu isprave kako bi se isprava mogla koristiti za putovanje van Bosne i Hercegovine, oznaka države, kao i drugi

podaci u skladu sa standardima. Ako nije moguće izvršiti elektronsko preuzimanje otisaka prstiju od građana, onda se u memorijski elemenat upisuje oznaka da otisci prsta nisu preuzeti, kao i ime službenika nadležnog organa koji je preuzimao otiske prstiju i organ koji je izdao navedenu ličnu kartu. O načinu unosa podataka na elektronski memorijski element posebno uputstvo donosi direktor Agencije.

Državljaninu BiH može se na zahtjev izdati lična karta koja sadrži kvalificiranu potvrdu Agencije kao nadležnog ovjerioca. U kvalificiranoj potvrdi nalaze se podaci propisani Zakonom o elektronskom potpisu BiH ("Službeni glasnik BiH", broj 91/06) i propisima donesenim na osnovu tog zakona.

Nadležni organi, definirani u članu 7. ovog zakona, dostavljaju elektronskim putem naloge za upis podataka u obrazac lične karte Agenciji. Agencija upisuje podatke u obrazac lične karte i uspostavlja skladište obrazaca ličnih karata na jednom mjestu u BiH.

Agencija donosi podzakonske akte da bi se osigurala odgovarajuća zaštita tih podataka, u skladu sa Zakonom o zaštiti ličnih podataka BiH i Zakonom o Agenciji.

Član 7. stav (1)

Izdavanje, poništavanje i zamjenu ličnih karata u okviru svoje nadležnosti vrše u Federaciji BiH kantonalna ministarstva unutrašnjih poslova, u Republici Srpskoj Ministarstvo unutrašnjih poslova RS-a i u Brčko Distriktu BiH nadležni organ koji funkcionalno djeluje kao državna institucija (u daljnjem tekstu: nadležni organ).

Član 8. stav (3)

Lična karta može se preuzeti lično, preko opunomoćenika ili poštanskim putem. Način preuzimanja izabrat će državljani prilikom podnošenja zahtjeva za izdavanje lične karte.

Član 23. stav (2)

Državljanin BiH može podnijeti zahtjev za izdavanje uvjerenja o činjenicama iz evidencija elektronskim putem preko portala nadležnih organa iz člana 7. ovog zakona sa sigurnim elektronskim potpisom ovjerenim kvalificiranom potvrdom, a u skladu s Uputstvom koje donosi Agencija, a nadležni organ traženo uvjerenje može dostaviti elektronskim ili pismenim putem kako to stranka u svom zahtjevu navede.

19. **Zakon o putnim ispravama Bosne i Hercegovine** („Službeni glasnik Bosne i Hercegovine“ br. 4/97, 1/99, 9/99, 27/00, 32/00, 19/01, 47/04, 53/07, 15/08, 33/08 i 39/08 – ispravka i 60/13)

Za potrebe ove odluke koristi se neslužbeni prečišćeni tekst sačinjen u Ustavnom sudu BiH, koji u relevantnom dijelu glasi:

Član 1.

Ovim zakonom propisuju se vrste i oblik putnih isprava Bosne i Hercegovine, organi nadležni za izdavanje putnih isprava, postupak izdavanja putnih isprava i centralna evidencija i personalizacija putnih isprava Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Zakon).

Član 13. stav 1.

Nadležnosti za izdavanje putnih isprava:

Putne isprave utvrđene ovim zakonom izdaju slijedeći organi pod uslovima i na način utvrđen ovim zakonom, i to:

- 1. Nadležni organi u entitetima i Brčko Distriktu Bosne i Hercegovine;*
- 2. Ministarstvo civilnih poslova Bosne i Hercegovine;*
- 3. Ministarstvo vanjskih poslova BiH;*
- 4. Ministarstvo sigurnosti BiH.*

Član 18. st. 1, 2. i 7.

Zahtjev za izdavanje putne isprave podnosi se lično, osim zahtjeva za izdavanje diplomatskog i službenog pasoša koji podnose nadležni organi Bosne i Hercegovine, odnosno entiteta, kao i putnog lista za državljane Bosne i Hercegovine koji nadležni organ može izdati i po službenoj dužnosti.

Za maloljetna odnosno poslovno nesposobna lica zahtjev za izdavanje putnih isprava podnosi jedan od roditelja uz saglasnost drugog roditelja, odnosno drugi zakonski zastupnik.

Putna isprava može se preuzeti lično, posredstvom opunomoćenika i poštom, na način koji će biti propisan uputstvom koje donosi Ministarstvo civilnih poslova Bosne i Hercegovine.

Član 19. stav 1.

Uz zahtjev za izdavanje putne isprave podnosilac zahtjeva daje na uvid ličnu kartu ili drugu javnu ispravu iz koje se može utvrditi identitet, prebivalište ili boravište za raseljeno lice, dokaz o plaćenju cijeni putne isprave i dokaz o državljanstvu. Organ nadležan za vođenje centralne evidencije, u skladu sa zakonom koji regulira oblast centralne evidencije i razmjene podataka, propisat će načine elektronske provjere podataka sa zahtjeva.

Centralna evidencija

Član 26.

Nadležni organi definirani članom 13. ovog zakona dužni su da dostavljaju podatke u centralni registar Agencije.

Državljanin može podnijeti zahtjev za izdavanje uvjerenja o činjenicama iz evidencija elektronskim putem preko portala nadležnih organa.

Agencija pruža tehničku podršku nadležnim organima za vršenje aktivnosti iz stava 2. ovog člana, o čemu donosi posebno uputstvo.

Član 28. stav 1.

Organ koje vodi centralnu evidenciju putnih isprava nadležan je za personalizaciju i skladištenje putnih isprava, diplomatskih putnih isprava i službenih putnih isprava. Organ koji vodi centralnu evidenciju putnih isprava nadležan je za nabavku i održavanje opreme za unošenje ličnih podataka u obrasce putnih isprava, opreme za centralnu evidenciju i skladištenje obrazaca putnih isprava.

20. **Zakon o jedinstvenom matičnom broju** („Službeni glasnik Bosne i Hercegovine“ br. 32/01, 63/08, 63/11 – odluka USBiH, 103/11, 11/13 – rješenje USBiH, 87/13 i 84/15)

Za potrebe ove odluke koristi se neslužbeni prečišćeni tekst sačinjen u Ustavnom sudu BiH, koji u relevantnom dijelu glasi:

Član 3. stav (1)

Određivanje, poništavanje i zamjenu JMB u okviru svoje nadležnosti vrše u Federaciji BiH kantonalna ministarstva unutrašnjih poslova, u Republici Srpskoj Ministarstvo unutrašnjih poslova RS-a i u Brčko Distriktu BiH nadležni organ koji funkcionalno djeluje kao državna institucija (u daljnjem tekstu: nadležni organ).

Član 26a.

Državljanin može podnijeti zahtjev za izdavanje uvjerenja o činjenicama iz evidencija elektronskim putem preko portala nadležnih organa iz člana 3. ovog zakona sa sigurnim elektronskim potpisom ovjerenim kvalificiranom potvrdom koju izdaje Agencija shodno Zakonu o Agenciji, a nadležni organ traženo uvjerenje može dostaviti elektronskim ili pismenim putem kako to stranka u svom zahtjevu navede.

Nadležni organ će rješenjem odbiti zahtjev za izdavanje uvjerenja ako utvrdi da elektronski potpis nije u skladu sa zakonskim uslovima.

Agencija pruža tehničku podršku nadležnim organima iz člana 3. Zakona u vršenju aktivnosti iz stava 1. ovog člana, o čemu donosi posebno uputstvo. Na ovaj način mogu se tražiti samo uvjerenja oslobođena od plaćanja takse.

Poglavlje X - ZAVRŠNE ODREDBE

Član 55.

Agencija vrši nadzor nad provođenjem ovog zakona tako što:

- a) kontroliše zakonitost upravnih akata i radnji nadležnih organa;*
- b) predlaže i pokreće postupak ocjene zakonitosti upravnih akata nadležnih organa;*
- c) nalaže nadležnom organu izvršenje obaveza utvrđenih ovim zakonom;*
- d) donosi uputstva i instrukcije za postupanje nadležnih organa.*

U roku od 30 dana od dana objavljivanja ovoga zakona u "Službenom glasniku BiH" Agencija donosi podzakonske akte kojima uređuje:

- a) formu obrasca i način izdavanja, poništavanja i zamjene JMB;*
- b) raspored i način definisanja raspona cifara V grupe JMB;*
- c) nadzor nad provođenjem ovog zakona;*
- d) određivanje kontrolnog broja JMB u skladu sa članom 7. ovog zakona;*
- e) sva ostala pitanja neophodna za provođenje ovog zakona.*

U roku od 90 dana od dana objavljivanja ovog zakona u "Službenom glasniku BiH" Agencija donosi podzakonski akt iz člana 26a. ovog zakona.

21. **Zakon o prebivalištu i boravištu državljana Bosne i Hercegovine** („Službeni glasnik Bosne i Hercegovine“ br. 32/01, 56/08 i 58/15)

Za potrebe ove odluke koristi se neslužbeni prečišćeni tekst sačinjen u Ustavnom sudu BiH, koji u relevantnom dijelu glasi:

Član 5. stav (1)

Prijavljivanje i odjavljivanje prebivališta, kao i adrese stanovanja u okviru svoje nadležnosti vrše u Federaciji BiH kantonalna ministarstva unutrašnjih poslova, u Republici Srpskoj Ministarstvo unutrašnjih poslova Republike Srpske i u Brčko Distriktu Bosne i Hercegovine nadležni organ koji funkcionalno djeluje kao državna institucija (u daljnjem tekstu: nadležni organ).

Član 7a.

Državljanin BiH može prijaviti, odnosno odjaviti prebivalište ili boravište i adresu stanovanja elektronskim putem kod nadležnih organa iz člana 5. stav 1. Zakona (u daljnjem tekstu: nadležni organi) sa sigurnim elektronskim potpisom ovjerenim kvalificiranom potvrdom, a u skladu s uputstvom koje donosi Agencija za identifikaciona dokumenta, evidenciju i razmjenu podataka Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Agencija).

Nadležni organ će rješenjem odbiti zahtjev za izdavanje uvjerenja, ako utvrdi da elektronski potpis nije u skladu sa zakonskim uslovima.

Ako se u postupku provjere dokaza o pravu na prebivalište utvrdi da stranka nije dala tačne i istinite podatke, nadležni organ će rješenjem odbiti zahtjev za prijavu, odnosno odjavu prebivališta ili boravišta i adrese stanovanja.

Tehničku podršku za aktivnosti iz ovog člana pruža Agencija.

Član 11.

Agencija u skladu sa Zakonom o Agenciji za identifikaciona dokumenta, evidenciju i razmjenu podataka Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", broj 56/08), (u daljnjem tekstu: Zakon o Agenciji), putem elektronske obrade podataka vodi i održava centralnu evidenciju podataka o prebivalištu i boravištu državljana (u daljnjem tekstu: centralna evidencija).

Entitetska ministarstva unutrašnjih poslova mogu održavati elektronsku evidenciju podataka o prebivalištu i boravištu državljana na području entiteta.

Svaki nadležni organ putem elektronske obrade podataka vodi i održava lokalnu evidenciju o prebivalištu i boravištu državljana (u daljem tekstu: lokalna evidencija).

Podaci navedeni u članu 6. ovoga zakona se održavaju i u centralnoj, entitetskoj i lokalnim evidencijama.

Član 12. stav 1.

Nadležni organ dužan je redovno dostavljati Agenciji podatke iz svoje lokalne evidencije. Agencija osigurava podatke iz centralne evidencije nadležnom organu kako bi on izvršavao svoje dužnosti propisane Zakonom.

Član 32.

Nadzor nad provođenjem ovog zakona vrši MCP tako što:

- 1. kontroliše zakonitost upravnih akata i radnji nadležnih organa;*
- 2. predlaže, odnosno pokreće postupak ocjene zakonitosti upravnih akata nadležnih organa;*
- 3. nalaže nadležnom organu izvršenje određenih obaveza koje su im namenute ovim zakonom;*
- 4. donosi uputstva i instrukcije radi jedinstvenog postupanja nadležnih organa.*

U roku od 90 dana od dana objavljivanja ovog zakona MCP donosi podzakonske akte o:

- a) jedinstvenom obrascu prijave i odjave po odredbama ovog zakona;*
- b) pravilniku o vršenju nadzora nad provođenjem ovog zakona;*
- c) svim drugim pitanjima neophodnim za provođenje ovog zakona.*

U roku od 90 dana od dana stupanja na snagu ovog zakona organ koji vodi centralnu evidenciju, u skladu sa Zakonom kojim se regulira oblast centralne evidencije i razmjene podataka u BiH, donosi propise o:

- a) zaštiti podataka u centralnoj evidenciji u skladu sa Zakonom kojim se regulira zaštita podataka u BiH;*

b) načinu dostavljanja podataka;

c) način razmjene podataka između organa koji vodi centralnu evidenciju i nadležnih organa;

d) provođenju člana 7a. stav 1. i člana 8. st. 2.,3. i 4. ovog zakona.

22. **Pravilnik o sadržaju i načinu vođenja evidencija** („Službeni glasnik BiH“ broj 55/15) u relevantnom dijelu glasi:

Član 1. stav (2)

(Predmet)

(2) Osim evidencija propisanih članom 20. Zakona, Agencija za identifikacione dokumente, evidenciju i razmjenu podataka Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Agencija) vodi i druge evidencije za koje postoji saglasnost izvornih organa ili zakonska obaveza ove Agencije, a uz posebnu odluku Vijeća ministara kao što su: evidencija centralnog biračkog spiska - član 35. Izborni zakon Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 23/01, 07/02, 09/02, 20/02, 25/02, 04/04, 20/04, 25/05, 52/05, 65/05, 77/05, 11/06, 24/06, 32/07, 33/08, 37/08, 32/10, 18/13 i 7/14), evidencija izdatih pograničnih propusnica sa ličnim podacima državljana Republike Hrvatske - Odluka o zaduženju Agencije za identifikacione dokumente, evidenciju i razmjenu podataka Bosne i Hercegovine za personalizaciju, tehničku obradu i vođenje evidencija o pograničnim propusnicama ("Službeni glasnik BiH", broj 64/13) i evidencija o izrađenim karticama za digitalne tahografe - Zakon o radnom vremenu, obaveznim odmorima mobilnih radnika i uređajima za evidentiranje u drumskom prevozu ("Službeni glasnik BiH", broj 48/10).

Član 3.

(Veze sa drugim evidencijama)

Evidencija jedinstvenog matičnog broja predstavlja osnovnu evidenciju koja sadrži podatke koji jedinstveno određuju lice-državljanina Bosne i Hercegovine. Iz ove evidencije se uzimaju svi osnovni podaci za druge evidencije definisane Zakonom. Veza između ove evidencije i drugih evidencija je jedinstveni matični broj.

Član 6.

(Način dostavljanja podataka)

(1) Podatke o jedinstvenom matičnom broju izvorni organi dostavljaju odmah bez odlaganja Agenciji elektronskim putem u skladu sa operativnim i tehničkim rješenjima koje uspostavi Agencija u saradnji sa izvornim organom.

(2) Izvorni organ je dužan da u skladu sa ovim pravilnikom uspostavi tehničke uslove na lokacijama sa kojih dostavlja podatke.

Član 59.

(Načini dostavljanja podataka)

(1) Podatke u centralne evidencije dostavljaju izvorni organi određeni posebnim zakonima.

(2) Podaci se dostavljaju trenutno korištenjem informacionog sistema, a prema tehničkim pravilima koje je Agencija definisala i uspostavila za svaku pojedinačnu evidenciju i sa svakim pojedinačnim organom.

Član 60. stav (1)

(Smještaj podataka)

(1) Podaci iz centralnih evidencija se nalaze pohranjeni na opremi u organizacionim jedinicama Agencije koje imaju posebno opremljene prostorije za smještaj tehničkih sredstava na kojima se pohranjuju podaci.

23. **Pravilnik o načinu pristupa evidencijama i razmjeni podataka** („Službeni glasnik BiH“ br. 35/09 i 55/15)

Za potrebe ove odluke koristi se neslužbeni prečišćeni tekst sačinjen u Ustavnom sudu BiH, koji u relevantnom dijelu glasi:

Član 6.

(Stalni pristup izvornih organa)

(1) Podatke u centralne evidencije dostavljaju izvorni organi definisani posebnim zakonima vezanim za obradu podataka koje se nalaze u evidencijama i ovim organima će Agencija omogućiti stalni pristup podacima.

(2) Svim izvornim organima su dostupne evidencije koje se vode u Agenciji u skladu sa članom 9. Zakona i drugim propisima.

(3) *Izvorni organ je dužan da se pridržava tehničkih mjera zaštite koje definiše Agencija za svaku pojedinačnu lokaciju pristupa i za svaku pojedinačnu evidenciju, što će biti definisano posebnim Sporazumom između Agencije i izvornog organa.*

(4) *Sporazum iz prethodnog stava će definisati sva pitanja vezana za tehnički pristup izvornog organa i obavezno će sadržavati spisak lokacija sa svim tehničkim podacima za svaku pojedinačnu lokaciju.*

(5) *Izvorni organ je dužan postupati sa podacima u skladu sa propisima i dokumentovati svaki pristup.*

24. **Uputstvo o načinu podnošenja zahtjeva za izdavanje uvjerenja o činjenicama iz službene evidencije o putnim ispravama elektronskim putem** („Službeni glasnik BiH“ broj 83/13) u relevantnom dijelu glasi:

Član 2. st. (1) i (2)

(Podnošenje zahtjeva)

(1) *Zahtjev za izdavanje uvjerenja o činjenicama iz evidencija podnosi se elektronskim putem, korištenjem lične karte sa kvalificiranom potvrdom. Stranka se autentificira unošenjem identifikacionog broja koji se koristi za digitalno predstavljanje.*

(2) *Zahtjev iz stava (1) ovog člana je urađen u elektronskoj formi i nalazi se na web stranici nadležnih organa.*

Član 3.

(Način podnošenja zahtjeva)

Zahtjev za izdavanje uvjerenja o činjenicama iz evidencija podnosi se putem web stranice nadležnog organa po mjestu prebivališta stranke ili boravišta raseljene osobe.

Član 4.

(Postupanje po zahtjevu)

(1) *Nakon podnošenja zahtjeva, nadležni organ isti obrađuje i pristupa podacima iz evidencije o putnim ispravama.*

(2) *Podnosiocu zahtjeva izdat će se Uvjerenje o činjenicama iz evidencija o putnim ispravama.*

(3) Uvjerenje iz stava (2) ovog člana može se izdati kao elektronski ili pisani dokument, kako to stranka navede u zahtjevu.

Član 5.

(Vrsta podataka i evidencija)

Evidenciju primljenih zahtjeva i izdatih uvjerenja vode nadležni organi u skladu sa odredbama o kancelarijskom poslovanju.

25. **Uputstvo o načinu elektronske provjere podataka** („Službeni glasnik BiH“ br. 45/09, 55/13 i 22/15)

Za potrebe ove odluke koristi se neslužbeni prečišćeni tekst sačinjen u Ustavnom sudu BiH, koji u relevantnom dijelu glasi:

Član 3.

(Provjera podataka)

(1) Na osnovu podataka iz zahtjeva za izdavanje putne isprave, nadležni organ za izdavanje putne isprave vrši provjeru podataka u nadležnom općinskom organu.

(2) Provjera podataka u matičnoj knjizi rođenih vrši se za podatke o jedinstvenom matičnom broju, imenu, prezimenu, mjestu rođenja, godini upisa, stranici upisa, rednom broju upisa, imenu roditelja ili staratelja i pravnom osnovu upisa.

(3) Provjera podataka u knjizi državljana vrši se za podatke o imenu, prezimenu, mjestu rođenja, godini upisa, stranici upisa, rednom broju upisa, imenu roditelja ili staratelja, državljanstvu i pravnom osnovu upisa.

Član 8.

(Dostavljanje podataka o ovlaštenim licima koja vrše provjeru)

(1) Općinski organi dužni su Agenciji za identifikacione dokumente, evidenciju i razmjenu podataka BiH dostaviti podatke o ovlaštenim licima koja vrše provjere iz člana 5. ovog Uputstva.

(2) Podaci o ovlaštenim licima iz stava 1. ovog člana se dostavljaju na Obrascu broj 1. koji je sastavni dio ovog Uputstva.

26. **Uputstvo o tehničkim uslovima za zaštitu podataka kod nadležnih organa za izdavanje putnih isprava** („Službeni glasnik BiH“ broj 45/09) u relevantnom dijelu glasi:

*Član 1.**(Predmet)*

Ovim Uputstvom propisuju se tehnički uslovi za zaštitu podataka kod nadležnih organa za izdavanje putnih isprava (u daljnjem tekstu: nadležni organ), mjere tehničke zaštite službenih prostorija i putnih isprava, dokumentacije koja se predaje u postupku izdavanja putnih isprava kod nadležnih organa, zaštite prilikom transporta putnih isprava i dostavljanja putnih isprava podnosiocu zahtjeva, tehničke mjere za obezbjeđenje podataka prilikom unosa podataka u centralnu evidenciju i ostala pitanja vezana za tehničku zaštitu podataka o izdanim putnim ispravama.

27. **Zakon o Direkciji za koordinaciju policijskih tijela i o agencijama za podršku policijskoj strukturi Bosne i Hercegovine** („Službeni glasnik Bosne i Hercegovine“ broj 36/08) u relevantnom dijelu glasi:

*Član 1. stav (1)**(Djelokrug propisivanja)*

(1) Ovim zakonom osnivaju se: Direkcija za koordinaciju policijskih tijela (u daljnjem tekstu: Direkcija), Agencija za forenzička ispitivanja i vještačenja, Agencija za školovanje i stručno usavršavanje kadrova i Agencija za policijsku podršku, i utvrđuje se njihova nadležnost i organizacija kao upravnih organizacija za podršku policijskoj strukturi Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: BiH).

*Član 2. stav (1)**(Samostalnost i nepristrasnost)*

(1) Tijela uspostavljena ovim Zakonom su upravne organizacije u okviru Ministarstva sigurnosti BiH s operativnom samostalnošću, osnovane radi obavljanja poslova iz svoje nadležnosti, kojima rukovode direktori i koje se finansiraju iz budžeta institucija BiH.

II. DIREKCIJA ZA KOORDINACIJU POLICIJSKIH TIJELA BiH*Član 6.**(Nadležnosti Direkcije)*

(1) Poslovi iz nadležnosti Direkcije su:

-
- a) komunikacija, saradnja i koordinacija između policijskih tijela BiH;
- b) komunikacija, saradnja i koordinacija između policijskih tijela BiH s odgovarajućim organima u Bosni i Hercegovini u vezi s pitanjima policijskih poslova međunarodnog karaktera ili od međunarodnog značaja, ili u vezi s pitanjima koja su u nadležnosti Suda BiH;
- c) komunikacija i saradnja s odgovarajućim stranim i međunarodnim organima u vezi s pitanjima policijskih poslova od međunarodnog značaja ili zajedničkog interesa;
- d) komunikacija, saradnja i koordinacija između policijskih tijela BiH te odgovarajućih organa u Bosni i Hercegovini s odgovarajućim stranim i međunarodnim organima;
- e) primjena najboljih evropskih i drugih međunarodnih praksi koje se odnose na policijska pitanja u Bosni i Hercegovini;
- f) standardizacija rada u vezi s policijskim pitanjima u Bosni i Hercegovini;
- g) dnevno objedinjavanje sigurnosnih informacija od značaja za Bosnu i Hercegovinu, kao i od značaja za obavljanje poslova iz nadležnosti policijskih tijela BiH, stalna saradnja s relevantnim policijskim i drugim tijelima i preduzimanje potrebnih mjera s ciljem koordinacije operativnih poslova policijskih tijela BiH, te dnevno praćenje stanja sigurnosti i obavještavanje nadležnih policijskih i drugih tijela BiH;
- h) organiziranje i provođenje fizičke i tehničke zaštite lica i objekata organa BiH i diplomatsko-konzularnih organa koji se posebno štite u skladu s odgovarajućim zakonima, međunarodnim obavezama i drugim propisima koje donosi Vijeće ministara BiH;
- i) prikupljanje, praćenje, analiziranje i korištenje podataka od značaja za sigurnost Bosne i Hercegovine;
- j) provođenje međunarodnih ugovora o policijskoj saradnji iz nadležnosti Direkcije;
- k) ostali poslovi propisani zakonima i drugim propisima.

(2) Direkcija obrađuje podatke i vodi evidencije iz svoje nadležnosti u skladu s važećim propisima.

Član 11.

(Pružanje pomoći)

(1) Sva policijska tijela BiH, te odgovarajući organi u Bosni i Hercegovini, dužni su saradivati s Direkcijom i na njen zahtjev pružiti pomoć Direkciji u obavljanju poslova iz njene nadležnosti, u skladu sa zakonom i drugim propisima.

(2) Direkcija je dužna saradivati i pružiti pomoć tijelima iz stava (1) ovog člana na njihov zahtjev.

V. Dopustivost

28. Pri ispitivanju dopustivosti zahtjeva Ustavni sud je pošao od odredbi člana VI/3.a) Ustava Bosne i Hercegovine.

29. Član VI/3.a) Ustava Bosne i Hercegovine u relevantnom glasi:

a) Ustavni sud je jedini nadležan da odlučuje o bilo kojem sporu koji se javlja po ovom Ustavu između dva entiteta, ili između Bosne i Hercegovine i jednog ili oba entiteta, te između institucija Bosne i Hercegovine, uključujući ali ne ograničavajući se na to:

[...]

- Da li je bilo koja odredba ustava ili zakona jednog entiteta u skladu sa ovim Ustavom.

Sporove može pokrenuti član Predsjedništva, predsjedavajući Vijeća ministara, predsjedavajući, ili njegov zamjenik, bilo kojeg doma Parlamentarne skupštine; jedna četvrtina članova/delegata bilo kojeg doma Parlamentarne skupštine, ili jedna četvrtina članova bilo kojeg doma zakonodavnog organa jednog entiteta.

30. Zahtjev za ocjenu ustavnosti podnio je zamjenik predsjedavajućeg Doma naroda Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine, što znači da je zahtjev podnio ovlaštenu subjekt u smislu člana VI/3.a) Ustava Bosne i Hercegovine. Također, Ustavni sud zapaža da se zahtjevom traži ocjena usklađenosti osporenih odredbi Zakona o policiji sa čl. III/3.b) i III/1.g) Ustava Bosne i Hercegovine, iz čega slijedi da nesporno postoji nadležnost Ustavnog suda za odlučivanje. Osim toga,

Ustavni sud smatra da ne postoje drugi razlozi nedopustivosti iz člana 19. stav (1) Pravila Ustavnog suda. Stoga, Ustavni sud smatra da su ispunjeni uvjeti za razmatranje merituma predmeta.

VI. Meritum

31. Podnosilac zahtjeva smatra da su član 6. stav (1) tačka 1), član 8. stav (3) tačka 6), član 141. st. (5) i (6) i član 141a. st. (3) i (4) Zakona o policiji suprotni članu III/3.b) Ustava Bosne i Hercegovine, te da je član 146. stav (1) Zakona o policiji suprotan čl. III/3.b) i III/1.g) Ustava Bosne i Hercegovine. Naime, podnosilac zahtjeva tvrdi da samo Agencija može uspostaviti infrastrukturu za digitalno potpisivanje i izdavanje kvalificiranih digitalnih certifikata vezano za identifikacione dokumente te infrastrukturu za personalizaciju ličnih dokumenata. Također smatra da su nadležni organi dužni da postupaju u skladu s uputstvima koja donosi Agencija, dok nadzor nad primjenom zakona i donošenje podzakonskih akata vrši Ministarstvo BiH. Stoga smatra da su uvođenje infrastrukture koju uspostavlja entitetsko ministarstvo i donošenje pravilnika kojim će se propisati zaštita te infrastrukture u suprotnosti s citiranim propisima na državnom nivou i mogu dovesti do pravne nesigurnosti i nejedinstvenog postupanja nadležnih organa. Osim toga, podnosilac zahtjeva navodi i da je propisima Bosne i Hercegovine jasno predviđeno postupanje nadležnih organa i korištenje centralne evidencije u oblasti putnih isprava i ličnih karti, te da je suprotno tim propisima da se zahtjev za izdavanje putne isprave i identifikacija obavljaju elektronskim putem. U odnosu na član 146. stav (1) Zakona o policiji, podnosilac zahtjeva ukazuje da MUPRS ne može vršiti neposrednu međunarodnu saradnju budući da se komunikacija, saradnja i koordinacija s odgovarajućim stranim i međunarodnim organima vrši putem Direkcije.

Ustavna obaveza poštovanja Ustava i odluka institucija Bosne i Hercegovine

32. Ustavni sud prije razmatranja osnovanosti zahtjeva smatra da je važno podsjetiti da je u svojoj praksi već zauzeo jasan stav o ustavnoj obavezi poštovanja državnih zakona. Tako je u Odluci broj U-14/04 Ustavni sud istakao da „donošenje entitetskih zakona suprotno proceduri koja je propisana državnim zakonima pokreće pitanje ustavnosti takvih zakona u smislu odredbi člana III/3.b) Ustava BiH, te da se obaveze koje nameću državni zakoni moraju poštovati“ (vidi Ustavni sud, Odluka o dopustivosti i meritumu broj *U-14/04* od 29. oktobra 2010. godine, objavljena u „Službenom glasniku BiH“ broj 23/05). U tom pogledu, Ustavni sud ukazuje na svoju već ustaljenu praksu prema kojoj do povrede relevantnih odredbi Ustava Bosne i Hercegovine može doći ukoliko zakoni entiteta nisu usklađeni s državnim zakonom koji, u relevantnoj oblasti, zahtijeva od entitetskog zakona da odredbe entitetskog zakona budu u skladu s odredbama relevantnog državnog zakona (vidi detaljnije, Ustavni

sud, Odluka o dopustivosti i meritumu broj *U-2/24* od 30. maja 2024. godine, tač. 15. i 16, dostupna na www.ustavnisud.ba).

33. U vezi s tim, Ustavni sud primjećuje da Zakon o Agenciji, Zakon o ličnoj karti BiH, Zakon o putnim ispravama BiH, Zakon o JMB BiH i Zakon o prebivalištu BiH predstavljaju odluke institucija Bosne i Hercegovine u smislu člana III/3.b) Ustava Bosne i Hercegovine. Tim zakonima se na jedinstven način uređuju značajna pitanja u vezi s jedinstvenim matičnim brojem i prebivalištem, te centralnom evidencijom i izdavanjem identifikacionih dokumenata na teritoriji Bosne i Hercegovine (vidi, npr. Ustavni sud, odluke o dopustivosti i meritumu br. *U-10/14* od 4. jula 2014. godine, tač. 80. i 81, *U-3/11* od 27. maja 2011. godine, tačka 21, i *U-25/00* od 23. marta 2001. godine, tačka 31, dostupne na www.ustavnisud.ba). Također, Ustavni sud smatra da i Zakon o Direkciji, kojim su osnovane upravne organizacije za podršku policijskoj strukturi Bosne i Hercegovine, predstavlja odluku institucija Bosne i Hercegovine u smislu člana III/3.b) Ustava Bosne i Hercegovine. Stoga, Zakon o Agenciji, Zakon o ličnoj karti BiH, Zakon o putnim ispravama BiH, Zakon o JMB BiH, Zakon o prebivalištu BiH i Zakon o Direkciji predstavljaju obavezujući pravni okvir s kojim moraju biti usklađeni entitetski propisi koji reguliraju konkretne oblasti za svaki od ovih zakona.

Raspodjela nadležnosti između Agencije i entitetskih organa

34. U kontekstu ustavne obaveze poštovanja državnih zakona i odluka institucija Bosne i Hercegovine, Ustavni sud će, prije razmatranja ustavnosti pojedinačnih članova Zakona o policiji, ukazati na raspodjelu nadležnosti između Agencije Bosne i Hercegovine i entitetskih organa u oblasti identifikacionih dokumenata i vođenja centralnih evidencija. U tom kontekstu, Ustavni sud smatra svrsishodnim ukazati i da je Agencija, na osnovu navedenih zakona, zadužena za oblast identifikacionih dokumenata, skladištenje, personalizaciju i transport dokumenata, te centralno vođenje evidencija i razmjenu podataka između nadležnih organa u Bosni i Hercegovini. Agencija vodi i tehnički održava evidenciju o jedinstvenom matičnom broju, prebivalištu i boravištu državljana Bosne i Hercegovine, ličnim kartama i ličnim kartama za strance, pasošima, službenim pasošima i diplomatskim pasošima, vozačkim dozvolama, registriranim vozilima i dokumentima vezanim za registraciju vozila, registru novčanih kazni i prekršajnoj evidenciji, te druge evidencije koje se Agenciji stave u nadležnost.

35. Također, navedene evidencije mogu voditi i izvorni organi u okviru svoje nadležnosti, ali su obavezni podatke trenutno dostavljati Agenciji. Ustavni sud podsjeća da je u smislu navedenih odredbi MUPRS izvorni organ u Republici Srpskoj. Izvorni organ je, prema članu 2. stav (1) tačka c) Zakona o Agenciji, institucija koja sarađuje s Agencijom, odnosno institucija koja obrađuje podatke i

koja je vlasnik podataka koji se dostavljaju u centralne registre ili koja Agenciji dostavlja zahtjeve za personalizaciju dokumenata ili koja prenosi svoje podatke putem mreže koju vodi Agencija. U tom kontekstu, MUPRS je u relevantnim zakonima označen kao nadležni organ, npr. za izdavanje, poništavanje i zamjenu ličnih karti u okviru svoje nadležnosti (član 7. stav (1) Zakona o ličnoj karti BiH), izdavanje putnih isprava (član 13. stav (1) Zakona o putnim ispravama BiH), određivanje, poništavanje i zamjenu JMB (član 3. stav (1) Zakona o JMB BiH), prijavljivanje i odjavljivanje prebivališta (član 5. stav (1) Zakona o prebivalištu BiH). Dakle, radi se o organu koji obavlja upravno-pravne poslove u vezi s navedenim pitanjima s fizičkim licima, prikupljajući pri tome podatke koje elektronskim putem dostavlja u baze podataka koje se nalaze u Agenciji.

36. Prema relevantnim odredbama Pravilnika o sadržaju i načinu vođenja evidencija (vidi tačku 22. odluke), podatke u centralnu evidenciju izvorni organi dostavljaju elektronskim putem u skladu s operativnim i tehničkim rješenjima koja uspostavi Agencija u saradnji s izvornim organom. Pri tome, izvorni organ je dužan da u skladu s tim pravilnikom uspostavi tehničke uvjete na lokacijama s kojih dostavlja podatke. Podaci se dostavljaju trenutno korištenjem informacionog sistema, a prema tehničkim pravilima koje je Agencija definirala i uspostavila za svaku pojedinačnu evidenciju i sa svakim pojedinačnim organom. Podaci iz centralnih evidencija se nalaze pohranjeni na opremi u organizacionim jedinicama Agencije koje imaju posebno opremljene prostorije za smještaj tehničkih sredstava na kojima se pohranjuju podaci. Te evidencije su međusobno povezane preko jedinstvenog matičnog broja. Iz navedenog pravilnika proizlazi da Agencija dodatno vodi i druge evidencije za koje postoji saglasnost izvornih organa ili zakonska obaveza ove agencije, a uz posebnu odluku Vijeća ministara. Prema relevantnim odredbama Pravilnika o načinu pristupa evidencijama i razmjeni podataka (vidi tačku 23. odluke), Agencija omogućava izvornim organima stalni pristup podacima, odnosno pristup svim evidencijama koje se vode u Agenciji, a izvorni organ je dužan da se pridržava tehničkih mjera zaštite koje definira Agencija. S druge strane, prema članu 141. Zakona o policiji, MUPRS vodi evidencije o događajima, uviđajima i drugim kriminalističko-tehničkim radnjama, saobraćajnim nezgodama, privremeno oduzetim predmetima, izvršenim pretresima itd. Prema članu 141a. Zakona o policiji, MUPRS je nadležan i za vođenje evidencija JMB, prebivališta i boravišta, ličnih karti, vozačkih dozvola, putnih isprava, registriranih vozila i dokumenata za registraciju vozila i registra novčanih kazni u skladu s propisima koji uređuju vođenje navedenih evidencija.

37. Ustavni sud podsjeća da je Agenciji kao upravnoj organizaciji u sastavu Ministarstva BiH zakonom data nadležnost za oblast identifikacionih dokumenata, skladištenje, personalizaciju i transport dokumenata, te centralno vođenje evidencija i razmjenu podataka između nadležnih organa u Bosni i Hercegovini. S druge strane, MUPRS kao entitetski organ nadležan je za operativne poslove

koji se odnose na identifikacione dokumente, tj. obrađuje podatke i dostavlja zahtjeve za personalizaciju dokumenata. Iako Agencija kao državni organ, u suštini, nije hijerarhijski nadređena entitetskim organima, Ustavni sud primjećuje da ona ima ključnu ulogu u pitanjima koja se tiču ove oblasti. Naime, Zakonom o Agenciji je jasno pozicionirana njena vodeća uloga u pogledu personalizacije dokumenata, vođenja evidencija i osiguravanja adekvatne infrastrukture u tehničkom i funkcionalnom aspektu, te osiguravanja tehnički jedinstvenog sistema i informacionog povezivanja svih nivoa vlasti. Također, Agencija pruža podršku, saraduje i koordinira rad s nadležnim organima Bosne i Hercegovine, entiteta i kantona čiji se podaci vode u evidencijama i koji koriste mrežu za prenos podataka. S druge strane, entitetska ministarstva unutrašnjih poslova izdaju dokumente koristeći infrastrukturu i podatke koje Agencija održava i koordinira. Sumirajući sve navedeno, Ustavni sud zaključuje da se radi o jednom djelotvornom sistemu u kojem se nadležnosti Agencije i entitetskih organa ne preklapaju, već strukturalno nadopunjavaju na način da svaki organ djeluje u okviru svog dijela sistema radi uspješnog obavljanja poslova u oblasti vođenja evidencija i identifikacionih dokumenata. U takvom sistemu centralno vođenje i tehničko održavanje evidencija pripada Agenciji, dok entitetski organi vode evidencije u okviru svoje nadležnosti i dostavljaju podatke Agenciji.

38. Imajući to u vidu, Ustavni sud će ispitati da li su član 6. stav (1) tačka 1), član 8. stav (3) tačka 6), član 141. st. (5) i (6) i član 141a. st. (3) i (4) Zakona o policiji u skladu s relevantnim odredbama Zakona o Agenciji, Zakona o ličnoj karti BiH, Zakona o putnim ispravama BiH, Zakona o JMB BiH i Zakona o prebivalištu BiH, a član 146. stav (1) Zakona o policiji u skladu s odredbama Zakona o Direkciji.

a) U odnosu na član 6. stav (1) tačka 1) Zakona o policiji

39. Osporena odredba člana 6. stav (1) tačka 1) Zakona o policiji glasi:

Ostali unutrašnji poslovi u skladu sa ovim zakonom su:

1) upravno-pravni, koji se odnose na poslove vezane za jedinstveni matični broj, prebivalište i boravište, putne isprave, osobne karte, vozačke dozvole, registraciju motornih i priključnih vozila i kontrolu nabavljanja, držanja i nošenja oružja i municije,

40. Ustavni sud zapaža da su navedenom odredbom propisani upravno-pravni poslovi koje MUPRS obavlja u okviru svoje nadležnosti. Pri tome, ne definira sadržaj „upravno-pravnih“ poslova, ne uređuje način vođenja evidencija, niti uvodi posebne vlastite standarde. Dakle, radi se o „blanketnoj normi“ koja pretpostavlja primjenu posebnih zakona. Ta odredba ne ustanovljava sadržaj

ili granice nadležnosti MUPRS. Imajući u vidu njen općenit karakter, Ustavni sud smatra da ta odredba sama po sebi ne derogira državne zakone ili nadležnosti. S druge strane, Ustavni sud primjećuje da podnosilac zahtjeva nije obrazložio svoje navode zbog kojih smatra da je član 6. stav (1) tačka 1) Zakona o policiji suprotan Zakonu o Agenciji, Zakonu o ličnoj karti BiH, Zakonu o putnim ispravama BiH, Zakonu o JMB BiH i Zakonu o prebivalištu BiH. Dovodeći osporenu odredbu u kontekst tih zakona, Ustavni sud nije mogao zaključiti da je ta odredba suprotna državnim zakonima, odnosno da isključuje/ograničava njihovu primjenu ili stvara paralelni sistem/infrastrukturu. Naime, član 6. stav (1) tačka 1) Zakona o policiji svojim sadržajem nije suprotan odredbama relevantnih zakona i Ustava Bosne i Hercegovine i ograničen je ovlaštenjima MUPRS propisanim zakonodavstvom Bosne i Hercegovine, ostavljajući dovoljno široko polje za MUPRS da obavlja poslove iz svoje nadležnosti. Ustavni sud ukazuje da *per se* nije suprotno Ustavu Bosne i Hercegovine da obaveza saradnje s državnim tijelima nije izričito navedena u svakoj pojedinačnoj odredbi jer ta obaveza proizlazi iz hijerarhije pravnih propisa i obaveze poštovanja državnih zakona. U tom kontekstu, Ustavni sud primjećuje da Zakon o policiji upućuje na primjenu drugih propisa prilikom obavljanja upravno-pravnih poslova iz člana 6. stav (1) tačka 1) i vođenja evidencija. Tako npr. član 8. stav (1) Zakona o policiji propisuje da poslove iz čl. 5, 6. i 7. Zakona o policiji zaposleni u MUPRS obavljaju u skladu s precizno navedenim zakonima i „drugim zakonima“. U stavu (3) tačka 5. navedenog člana propisano je da MUPRS prilikom vršenja tih poslova osigurava „vođenje evidencija u skladu sa zakonima i podzakonskim aktima“. Također, članom 139. stav (1) propisano je da MUPRS, u cilju obavljanja poslova iz čl. 5. i 6. ovog zakona, u skladu s važećim propisima prikuplja, obrađuje i koristi podatke, uključujući i lične podatke, vodi evidencije i osigurava njihovu zaštitu. I u članu 144. Zakona o policiji propisano je da se međusobni odnosi MUPRS s, između ostalog, organima Bosne i Hercegovine, zasnivaju na uzajamnoj saradnji, kontaktima, sporazumima, protokolima, dogovorima, razmjeni informacija od zajedničkog interesa, u skladu s ovim zakonom, Zakonom o zaštiti ličnih podataka BiH, Zakonom o Agenciji itd.

41. Osim toga, prema članu 20. stav (2) Zakona o Agenciji, evidencije koje vodi Agencija mogu voditi i izvorni organi u okviru svoje nadležnosti, ali su obavezni podatke trenutno dostavljati Agenciji. Prema članu 7. stav (1) Zakona o ličnoj karti BiH, izdavanje, poništavanje i zamjenu ličnih karti u okviru svoje nadležnosti u Republici Srpskoj vrši MUPRS. Prema članu 13. Zakona o putnim ispravama BiH putne isprave, između ostalog, izdaju nadležni organi u entitetima. Članom 3. stav (1) Zakona o JMB BiH propisano je da određivanje, poništavanje i zamjenu JMB u okviru svoje nadležnosti u Republici Srpskoj vrši MUPRS. Nadalje, prema članu 5. stav (1) Zakona o prebivalištu BiH, prijavljivanje i odjavljivanje prebivališta, kao i adrese stanovanja u okviru svoje nadležnosti u

Republici Srpskoj vrši MUPRS. Dakle, MUPRS je i prema navedenim odredbama ovlašten na obavljanje upravno-pravnih poslova vezanih za lične karte, putne isprave, jedinstveni matični broj, prebivalište i boravište. Imajući u vidu navedeno, Ustavni sud nije mogao zaključiti da bilo šta ukazuje da predmetna odredba uspostavlja isključivu nadležnost entitetskih organa u slučajevima u kojima su već nadležni državni organi, već naprotiv ta odredba omogućava entitetskim organima da u okviru svojih ovlaštenja obavljaju upravne poslove u skladu sa zakonima Bosne i Hercegovine. Stoga, Ustavni sud zaključuje da je član 6. stav (1) tačka 1) usklađen s odredbama Zakona o Agenciji, Zakona o ličnoj karti BiH, Zakona o putnim ispravama BiH, Zakona o JMB BiH i Zakona o prebivalištu BiH, pa je slijedom toga u skladu sa članom III/3.b) Ustava Bosne i Hercegovine.

b) U odnosu na član 8. stav (3) tačka 6) Zakona o policiji

42. Osporena odredba člana 8. stav (3) tačka 6) Zakona o policiji glasi:

(3) Prilikom vršenja poslova iz čl. 5, 6. i 7. ovog zakona Ministarstvo osigurava:

6) zaštitu informaciono-komunikacione strukture u skladu sa zakonskim i podzakonskim aktima Republike Srpske.

43. Podnosilac zahtjeva smatra da je navedena odredba „u direktnoj koliziji“ s odredbama Zakona o Agenciji i nadležnostima Agencije koje su propisane u članu 8. Zakona o Agenciji. U vezi s tim, Ustavni sud zapaža da je članom 8. Zakona o Agenciji, između ostalog, propisano da Agencija osigurava adekvatnu infrastrukturu i zaštitu podataka (stav (1) tačka e)), razvija i održava telekomunikacione mreže za prenos podataka (stav (1) tačka h)), definiše standarde za pristup sistemu centralne evidencije (stav (1) tačka j)). Također, Agencija je isključivo nadležna za tehničko održavanje i elektronsko arhiviranje podataka koji se vode u evidencijama (stav (4)), dok vlasnik podataka ostaje izvorni organ (stav (5)).

44. Nadalje, radi razumijevanja odnosa osporene odredbe i nadležnosti Agencije, Ustavni sud će ukazati na sadržaj poslova iz čl. 5, 6. i 7. Zakona o policiji. Naime, članom 5. Zakona o policiji propisano je da su policijski poslovi operativno-stručni poslovi kojima se osigurava zaštita ustavnog poretka, života, tijela, imovine, otkrivanje krivičnih djela i pronalaženje njihovih počinitelja, održavanje javnog reda i mira, sigurnost i kontrola saobraćaja, itd. Članom 6. Zakona o policiji propisano je da su ostali unutrašnji poslovi: upravno-pravni (koji se odnose na poslove vezane za jedinstveni matični broj, prebivalište i boravište, putne isprave, lične karte, vozačke dozvole, registraciju motornih i priključnih vozila i kontrolu nabavljanja, držanja i nošenja oružja i municije), analitički i informaciono-komunikacioni, materijalno-finansijski i imovinski, poslovi policijske obuke, stručnog osposobljavanja i usavršavanja, poslovi koji se odnose na agencije za osiguranje lica

i imovine i privatnu detektivsku djelatnost i izrada zakonskih i podzakonskih akata iz oblasti unutrašnjih poslova. Članom 7. Zakona o policiji propisano je da se u sjedištu obavljaju i poslovi iz zdravstvene djelatnosti u skladu sa Zakonom o zdravstvenoj zaštiti. Dakle, iz navedenog slijedi da MUPRS obavlja veliki broj poslova u okviru svoje nadležnosti (operativni, unutrašnji, upravni, analitički itd.). Među njima su, posebno, poslovi vezani za jedinstveni matični broj, prebivalište i boravište, putne isprave, lične karte, vozačke dozvole itd., koji su detaljnije regulirani spomenutim zakonima Bosne i Hercegovine.

45. Upoređujući član 8. stav (3) tačka 6) Zakona o policiji s odredbama Zakona o Agenciji, posebno s njenim nadležnostima navedenim u članu 8. (vidi tačku 17. odluke), Ustavni sud ne može zaključiti da su te odredbe suprotne. Naime, iz formulacije člana 8. stav (3) tačka 6) Zakona o policiji ne proizlazi da se izričito odnosi na poslove u nadležnosti Agencije, nego je odredba formulirana na općenit način za sve poslove koji su u nadležnosti entitetskog ministarstva. Dakle, ona se ne odnosi samo na „unutrašnje poslove“ koji se osporavaju u zahtjevu, već i na policijske poslove koje obavlja MUPRS, koji su u njegovoj isključivoj nadležnosti, kao npr. otkrivanje krivičnih djela i njihovih počinitelaca i sl. Članom 8. stav (3) tačka 6) Zakona o policiji utvrđuje se obaveza zaštite informaciono-komunikacione strukture u skladu sa zakonskim i podzakonskim aktima Republike Srpske, ali se ne precizira koje konkretne segmente, baze ili evidencije ta zaštita obuhvata. Međutim, Ustavni sud primjećuje da obavljanje navedenih poslova nužno podrazumijeva korištenje određenih informaciono-komunikacionih struktura i evidencija koje nisu obuhvaćene centralnim evidencijama Agencije, te je stoga nužno da entitetsko ministarstvo ima zakonsku obavezu da osigura njihovu zaštitu. Sama formulacija te odredbe ne znači da zadire u nadležnosti Agencije. Kada su u pitanju oblasti koje su u nadležnosti Agencije, Ustavni sud napominje da je Agencija zadužena za centralno vođenje evidencija i razmjenu podataka između nadležnih organa u Bosni i Hercegovini, ali i da je MUPRS kao izvorni organ institucija koja obrađuje podatke i koja je vlasnik podataka koji se dostavljaju u centralne registre ili koja Agenciji dostavlja zahtjeve za personalizaciju dokumenata ili koja prenosi svoje podatke putem mreže koju vodi Agencija. Tako npr. prema članu 6. stav 10. Zakona o ličnoj karti BiH, MUPRS elektronskim putem dostavlja naloge za upis podataka u obrazac lične karte Agenciji, a Agencija upisuje podatke u obrazac lične karte i uspostavlja skladište obrazaca ličnih karti na jednom mjestu u Bosni i Hercegovini. Iz navedenog slijedi da i MUPRS i Agencija, prilikom obrade i dostavljanja podataka, imaju svoje nadležnosti i funkcije u jedinstvenom sistemu i da je neophodno usklađeno postupanje oba organa s ciljem uspješnog obavljanja poslova vezanih za ovu oblast. Dakle, u kontekstu navedenog, nadležnosti Agencije i MUPRS nisu suprotne, nego su usmjerene na saradnju u postupku prikupljanja i obrade podataka. Ovakva raspodjela nadležnosti

omogućava jasnu podjelu funkcija i istovremeno koordiniranu saradnju između MUPRS i Agencije, što je nužno za efikasno prikupljanje, obradu i zaštitu podataka u skladu sa zakonom. Na navedeno upućuje i član 10. Zakona o Agenciji, kojim je propisano da Agencija prilikom obavljanja poslova iz člana 8. pruža podršku, saraduje i koordinira rad s nadležnim organima Bosne i Hercegovine, entiteta i kantona čiji se podaci vode u evidencijama i koji koriste mrežu za prenos podataka. Budući da MUPRS obavlja veliki broj poslova iz svoje isključive nadležnosti, uključujući i one iz člana 6. stav (1) tačka 1) Zakona o policiji, Ustavni sud smatra da je logično postojanje pravne norme kojom bi se reguliralo pitanje ko osigurava zaštitu informaciono-komunikacione strukture koju koristi za sve navedene poslove. Međutim, ništa ne upućuje na zaključak da takvo reguliranje samo po sebi zadire u nadležnosti Agencije budući da je MUPRS nesumnjivo obavezan poštovati i primjenjivati sve standarde i načine zaštite podataka koji su predviđeni Zakonom o Agenciji i pratećim podzakonskim aktima koje je propisala Agencija. Na taj način se osigurava usklađenost s državnim zakonima i istovremeno s nadležnostima Agencije. Dakle, član 8. stav (3) tačka 6) ne uspostavlja novu nadležnost niti uređuje oblast koja je iscrpno regulirana državnim zakonodavstvom, pa on ne uspostavlja direktni normativni paralelizam s nadležnostima Agencije. Naime, tom odredbom se eksplicitno ne ovlašćuje MUPRS da uspostavlja nove sisteme, infrastrukturu ili standarde u oblasti koja je u nadležnosti Agencije.

46. Imajući u vidu navedeno, Ustavni sud smatra da član 8. stav (3) tačka 6) Zakona o policiji nije suprotan odredbama Zakona o Agenciji, pa je slijedom toga i u skladu sa članom III/3.b) Ustava Bosne i Hercegovine.

c) U odnosu na član 141. st. (5) i (6) Zakona o policiji

47. Osporene odredbe člana 141. st. (5) i (6) Zakona o policiji glase:

(5) Ministarstvo može uspostaviti infrastrukturu za digitalno potpisivanje i izdavanje kvalificiranih digitalnih certifikata, te vršiti personalizaciju dokumenata, uključujući i policijsku legitimaciju iz člana 24. ovog zakona i identifikacioni dokument iz člana 69. ovog zakona u skladu sa važećim propisima.

(6) Ministar donosi pravilnik kojim se uređuje uspostavljanje sistema zaštite za evidencije iz člana 8. stav 3. tačka 6), evidencija iz stava 1. ovog člana i člana 141a. ovog zakona, kao i zaštite infrastrukture iz stava 5. ovog člana.

U odnosu na stav (5)

48. Ustavni sud smatra svrsishodnim najprije razjasniti pojmove „infrastruktura za digitalno potpisivanje i izdavanje kvalificiranih digitalnih certifikata“, te „personalizacija dokumenata“. Precizno definiranje tih pojmova nužno je za jasno razgraničenje nadležnosti MUPRS i Agencije. U vezi s tim, Ustavni sud naglašava da Zakon o policiji nije precizirao ove pojmove u kontekstu samog zakona. Međutim, Ustavni sud primjećuje da je u članu 2. Zakona o Agenciji propisano da je elektronski certifikat potvrda u elektronskom obliku kojom se garantira da je lice koje je potpisalo dokument izdat u elektronskom obliku svoj potpis verificiralo kod ovlaštenog certifikacionog organa. Zatim, elektronski potpis je skup podataka u elektronskom obliku povezanih s porukom koji služi kao potvrda autentičnosti te poruke i identifikacije potpisnika. Naposljetku, personalizacija dokumenata je proces ispisa ličnih podataka nosioca dokumenta na obrazac dokumenta.

49. U vezi s tim, Ustavni sud ukazuje da je članom 8. stav (6) Zakona o Agenciji izričito propisano da je Agencija nadležna za digitalno potpisivanje u oblasti identifikacionih dokumenata, odnosno zadužena je za elektronske certifikate i elektronske potpise vezano za identifikacione dokumente, u skladu sa zakonom kojim se regulira elektronski potpis. Nadalje, u članu 8. stav (2) Zakona o Agenciji propisano je da je Agencija nadležna za personalizaciju i tehničku obradu sljedećih identifikacionih dokumenata: ličnih karti, ličnih karti za strance, vozačkih dozvola, putnih isprava, dokumenata za registraciju vozila i drugih identifikacionih dokumenata uz saglasnost nadležnih organa i posebnu odluku Vijeća ministara. Prema tome, Ustavni sud zapaža da u tim oblastima Agencija uživa isključivu nadležnost, pa se ne može uspostavljati paralelna nadležnost MUPRS ili drugih organa, čime se osigurava jedinstvenost sistema identifikacionih dokumenata i izdavanja elektronskih certifikata u Bosni i Hercegovini.

50. Iako Zakon o policiji nije precizirao na koje konkretne dokumente ili evidencije se odnosi izraz „uspostaviti infrastrukturu za digitalno potpisivanje i izdavanje kvalificiranih digitalnih certifikata, te vršiti personalizaciju dokumenata“, iz sadržaja cijele odredbe proizlazi da se odnosi na podatke iz evidencija koje MUPRS vodi u cilju obavljanja poslova iz čl. 5. i 6. Zakona o policiji (policijski poslovi i ostali unutrašnji poslovi). Naime, članom 6. stav (1) tačka 1) Zakona o policiji propisano je da su to upravno-pravni poslovi „koji se odnose na poslove vezane za jedinstveni matični broj, prebivalište i boravište, putne isprave, osobne karte, vozačke dozvole, registraciju motornih i priključnih vozila i kontrolu nabavljanja, držanja i nošenja oružja i municije“. Ustavni sud napominje da odredba člana 141. stav (5) Zakona o policiji kojom se MUPRS dopušta „uspostavljanje infrastrukture za digitalno potpisivanje i izdavanje kvalificiranih digitalnih certifikata, te vršenje personalizacije dokumenata“ ne može obuhvatiti sve navedene evidencije i dokumente. Agencija u okviru svojih nadležnosti izdaje kvalificirane elektronske certifikate, a proces personalizacije

dokumenata obuhvata i njihovu ugradnju u lične dokumente građana. Stoga, takvo neodređeno proširenje nadležnosti stvara pravnu nesigurnost i potencijalne konflikte s propisima koji reguliraju elektronske certifikate, te dovodi do mogućeg narušavanja jedinstvenosti sistema identifikacionih dokumenata i izdavanja elektronskih certifikata u Bosni i Hercegovini. Prema tome, očito je da je članom 141. stav (5) Zakona o policiji ostavljena mogućnost preuzimanja nadležnosti Agencije u oblasti elektronskih certifikata i elektronskih potpisa vezano za identifikacione dokumente, kao i personalizaciju identifikacionih dokumenata.

51. Nadalje, Ustavni sud ukazuje na izuzetnu važnost postupka izdavanja i izgleda identifikacionih dokumenata, pa je nužna njihova jednoobraznost na teritoriji Bosne i Hercegovine. To je prepoznato i u zakonima koji su bliže regulirali pojedine identifikacione dokumente. Tako je članom 1. stav (4) Zakona o ličnoj karti BiH propisano da je lična karta jedinstvena za sve državljane i važi na cijeloj teritoriji Bosne i Hercegovine. Nadalje, članom 28. stav (1) Zakona o putnim ispravama BiH propisano je da je organ koje vodi centralnu evidenciju putnih isprava nadležan za personalizaciju i skladištenje putnih isprava, diplomatskih putnih isprava i službenih putnih isprava. Osim toga, Ustavni sud je u pogledu pasoša u svojoj Odluci broj U-25/00 ukazao da Ustav Bosne i Hercegovine jasno pravi razliku između uređenja pasoša i izdavanja pasoša, što kao posljedicu ima da je uređenje pasoša u isključivoj nadležnosti Bosne i Hercegovine. Također je ukazao da Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine ima isključivu nadležnost da propisuje izgled pasoša u okviru ustavnih ograničenja, dok entiteti mogu izdavati pasoše samo na način koji je propisala Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine (*idem*, U-25/00, tačka 31). Imajući to u vidu, Ustavni sud ponovno naglašava da je Zakonom o Agenciji propisana isključiva nadležnost Agencije za digitalno potpisivanje, elektronske certifikate, elektronske potpise i personalizaciju tačno određenih dokumenata, pa bi mogućnost da to isto radi MUPRS narušila načelo jedinstvenosti identifikacionih dokumenata i elektronske zaštite podataka u okviru već uspostavljenog sistema u Bosni i Hercegovini. S druge strane, budući da su jasno navedene vrste dokumenata za čiju je personalizaciju nadležna Agencija, to praktično znači da MUPRS može vršiti personalizaciju dokumenata isključivo ako se radi o dokumentima koji ne podliježu državnim propisima. Imajući u vidu sve navedeno, Ustavni sud smatra da se tom odredbom omogućava MUPRS uspostavljanje infrastrukture za digitalno potpisivanje i personalizaciju dokumenata bez jasnog razgraničenja vrste dokumenata, a time i mogućnosti za uspostavljanje paralelne infrastrukture mimo već postojećeg sistema koji je uspostavljen na nivou Bosne i Hercegovine. Propisivanjem takve mogućnosti dovodi se u pitanje nadležnost institucija Bosne i Hercegovine, odnosno Agencije u oblasti identifikacionih dokumenata, čime dolazi do kršenja člana III/3.b) Ustava Bosne i Hercegovine.

52. Međutim, Ustavni sud smatra da se navedeno ne može zaključiti u pogledu drugog dijela te odredbe koji se odnosi na personalizaciju „policijske legitimacije iz člana 24. ovog zakona i identifikacioni dokument iz člana 69. ovog zakona [za državne službenike i namještenike MUPRS] u skladu sa važećim propisima“. U vezi s tim, Ustavni sud primjećuje da je Vlada Republike Srpske donijela Uredbu o službenoj policijskoj legitimaciji i policijskoj znački. Također, Republika Srpska je donijela i druge podzakonske akte kojim se propisuje izgled i sadržaj identifikacionih dokumenata za službenike, npr. Pravilnik o službenoj legitimaciji upravnog inspektora, Odluku o sadržaju i obliku službene legitimacije Agencije za osiguranje RS, Pravilnik o izgledu i načinu izdavanja službene legitimacije i značke ovlaštenim službenim licima Porezne uprave RS. Slične podzakonske akte donijeli su i nadležni organi Bosne i Hercegovine, Federacije Bosne i Hercegovine, kantona i Brčko distrikta Bosne i Hercegovine za svoje policijske službenike i službenike drugih institucija. Imajući u vidu navedeno, kao i da Zakon o Agenciji ne sadrži odredbe koje se odnose na ove dvije vrste dokumenata, Ustavni sud zaključuje da ovaj dio odredbe nije suprotan odredbama Zakona o Agenciji, pa je slijedom toga u skladu sa članom III/3.b) Ustava Bosne i Hercegovine.

53. Imajući u vidu sve navedeno, Ustavni sud zaključuje da član 141. stav (5) Zakona o policiji u dijelu „digitalno potpisivanje i izdavanje kvalificiranih digitalnih certifikata, te vršiti personalizaciju dokumenata“ nije usklađen sa čl. 2. i 8. Zakona o Agenciji, zbog čega nije u skladu sa članom III/3.b) Ustava Bosne i Hercegovine.

U odnosu na stav (6)

54. Ustavni sud primjećuje da je odredbom člana 141. stav (6) Zakona o policiji propisano da ministar donosi pravilnik kojim se uređuje uspostavljanje sistema zaštite za evidencije iz člana 8. stav (3) tačka 6). U pogledu tog dijela odredbe Ustavni sud podsjeća da je u prethodnim tačkama ove odluke utvrdio da član 8. stav (3) tačka 6) Zakona o policiji sam po sebi nije suprotan odredbama Zakona o Agenciji. Nadalje, u pogledu dijela člana 141. stav (6) Zakona o policiji „evidencija iz stava 1. ovog člana“, Ustavni sud primjećuje da se te evidencije, u suštini, odnose na policijske poslove iz člana 5. Zakona o policiji. Imajući u vidu navedeno, Ustavni sud zaključuje da ovi dijelovi osporene odredbe ne pokreću pitanja usklađenosti sa Zakonom o Agenciji.

55. Međutim, Ustavni sud smatra da je potrebno razmotriti preostali dio te odredbe u dijelu kojim je propisano da ministar donosi pravilnik kojim se uređuje uspostavljanje sistema zaštite za evidencije iz člana 141a. Zakona o policiji i zaštite infrastrukture iz stava 5. ovog člana. Pri tome, Ustavni sud primjećuje da još uvijek nije donesen takav pravilnik. Imajući u vidu složenost odredbe, Ustavni sud smatra da ta dva aspekta zahtijevaju pojedinačnu analizu, pa će prvo razmotriti dio odredbe koji se

odnosi na „uspostavljanje sistema zaštite za evidencije iz člana 141a. Zakona o policiji“, a nakon toga dio odredbe koji se odnosi na „zaštite infrastrukture iz stava 5. ovog člana“.

56. U pogledu „uspostavljanja sistema zaštite za evidencije iz člana 141a. Zakona o policiji“ Ustavni sud podsjeća da se evidencije iz člana 141a. Zakona o policiji odnose na nadležnost MUPRS da vodi evidencije JMB, prebivališta i boravišta, ličnih karti, vozačkih dozvola, putnih isprava, registriranih vozila i dokumenata za registraciju vozila i registra novčanih kazni u skladu s propisima koji uređuju vođenje navedenih evidencija. S druge strane, prema članu 20. Zakona o Agenciji, Agencija vodi i tehnički održava evidencije o tim podacima. Navedene evidencije mogu voditi i izvorni organi u okviru svoje nadležnosti, ali su obavezni podatke trenutno dostavljati Agenciji. Nadalje, članom 21. stav (1) tačka f) Zakona o Agenciji propisano je da će posebnom odlukom Vijeća ministara „za sve evidencije utvrđene članom 20.“ biti definirani, između ostalog, načini zaštite podataka. Iz navedenog se može zaključiti da se „načini zaštite podataka“ odnose i na evidencije koje mogu voditi i izvorni organi u okviru svoje nadležnosti. U tom kontekstu, Ustavni sud smatra neophodnim ukazati i da je Zakonom o Agenciji predviđeno donošenje odgovarajućih podzakonskih akata kojima bi se bliže regulirala pitanja vođenja i zaštite evidencija (vidi član 19. stav (2) i član 23. stav (1) tačka a) Zakona o Agenciji). Tako je, npr. direktor Agencije, na osnovu člana 19. stav (2) Zakona o Agenciji, donio Uputstvo o tehničkim uvjetima za zaštitu podataka kod nadležnih organa za izdavanje putnih isprava, kojim su propisani tehnički uvjeti za zaštitu podataka kod nadležnih organa za izdavanje putnih isprava (vidi tačku 26. odluke). Na osnovu navedenog, slijedi da je Zakonom o Agenciji izričito propisano koji organ donosi propise koji se odnose na zaštitu podataka. Stoga MUPRS kao izvorni organ ne može donositi podzakonske propise kojim bi regulirao načine zaštite evidencija iz člana 141a. Zakona o policiji jer je to u nadležnosti organa na nivou države Bosne i Hercegovine. Slijedom toga, član 141. stav (6) Zakona o policiji u dijelu „i člana 141a. ovog zakona“ nije usklađen sa čl. 19–23. Zakona o Agenciji, pa nije u skladu ni sa članom III/3.b) Ustava Bosne i Hercegovine.

57. U pogledu dijela osporene odredbe koji se odnosi na „zaštite infrastrukture iz stava 5. ovog člana“ Ustavni sud podsjeća da je u prethodnim tačkama odluke zaključio da član 141. stav (5) Zakona o policiji u dijelu [Ministarstvo može uspostaviti infrastrukturu za] „digitalno potpisivanje i izdavanje kvalificiranih digitalnih certifikata, te vršiti personalizaciju dokumenata“ nije usklađen sa čl. 2. i 8. Zakona o Agenciji, odnosno sa članom III/3.b) Ustava Bosne i Hercegovine. Naime, zaključeno je da takva mogućnost MUPRS dovodi u pitanje nadležnost Agencije u oblasti identifikacionih dokumenata. Budući da je Agencija nesporno nadležna za oblast elektronskih certifikata i elektronskih potpisa vezano za identifikacione dokumente, kao i personalizaciju

identifikacionih dokumenata, Ustavni sud zaključuje da ministar MUPRS ne može donositi pravilnike kojim bi uredio zaštitu infrastrukture iz člana 141. stav (5) Zakona o policiji. Naime, prema članu 8. stav (1) tačka e) Zakona o Agenciji, Agencija osigurava adekvatnu infrastrukturu, posebne uvjete za rad i zaštitu podataka, te druge tehničke preduvjete za nesmetano funkcioniranje baza podataka koje su u njoj nadležnosti i baza podataka koje su u nadležnosti drugih ministarstava, institucija i organa na njihov zahtjev i u skladu sa zakonom. Dakle, državnim zakonom takva obaveza je data u nadležnost Agenciji, pa entitetski ministar ne može preuzimati njene nadležnosti u pogledu ovog pitanja. Imajući u vidu navedeno, Ustavni sud smatra da član 141. stav (6) Zakona o policiji u dijelu „kao i zaštite infrastrukture iz stava 5. ovog člana“ nije usklađen sa članom 8. Zakona o Agenciji, pa stoga nije u skladu sa članom III/3.b) Ustava Bosne i Hercegovine.

58. Imajući u vidu navedeno, Ustavni sud smatra da član 141. stav (6) Zakona o policiji u dijelu „i člana 141a. ovog zakona, kao i zaštite infrastrukture iz stava 5. ovog člana“ nije usklađen sa čl. 8. i 19–23. Zakona o Agenciji. Iz toga slijedi da ova odredba nije u skladu sa članom III/3.b) Ustava Bosne i Hercegovine.

59. U svjetlu ovakvih zaključaka u odnosu na član 141. st. (5) i (6) Zakona o policiji, Ustavni sud smatra neophodnim ukazati i na posljedice takvih zaključaka na član 8. stav (3) tačka 6) Zakona o policiji. Naime, osim ukidanja osporenih dijelova člana 141. st. (5) i (6) Zakona o policiji, dodatno se razjašnjava stvarni domet člana 8. stav (3) tačka 6) Zakona o policiji i sprečava njegovo ekstenzivno tumačenje na mogućnost obavljanja poslova iz nadležnosti Agencije. U takvim okolnostima, član 8. stav (3) tačka 6) Zakona o policiji bi se, u suštini, odnosio samo na obaveze MUPRS da osigura zaštitu informaciono-komunikacione strukture koju koristi u okviru poslova za koje ima nadležnost, bez mogućnosti da se tumači kao pravni osnov za zadiranje u nadležnosti koje su regulirane zakonodavstvom Bosne i Hercegovine.

d) U odnosu na član 141a. Zakona o policiji

60. Podnosilac zahtjeva smatra da treba ispitati usklađenost odredbi člana 141a. st. (3) i (4) Zakona o policiji sa Zakonom o putnim ispravama BiH, podzakonskim aktima i Ustavom Bosne i Hercegovine. Relevantna odredba glasi:

(1) Ministarstvo je nadležno za vođenje evidencija JMB, prebivališta i boravišta, osobnih karata, vozačkih dozvola, putnih isprava, registriranih vozila i dokumenata za registraciju vozila i registra novčanih kazni u skladu sa propisima koji uređuju vođenje navedenih evidencija.

(2) Ministarstvo može uspostaviti evidenciju iz stava 1. ovog člana u skladu sa propisima koji uređuju određenu oblast, o čemu se donosi posebna odluka nakon sticanja tehničkih uvjeta.

(3) Nakon sticanja tehničkih uvjeta iz stava 2. ovog člana, građani mogu elektronskim putem, korištenjem infrastrukture iz člana 141. stav 5. ovog zakona ili druge infrastrukture u skladu sa važećim propisima, podnijeti zahtjev za obavljanje poslova iz člana 6. tačka 1) ovog zakona.

(4) Ministar donosi pravilnik kojim se propisuje podnošenje zahtjeva elektronskim putem korištenjem infrastrukture u skladu sa stavom 3. ovog člana.

61. Obrazlažući zahtjev, podnosilac zahtjeva ukazuje na čl. 26. i 19. Zakona o putnim ispravama BiH, te na podzakonske akte – Uputstvo o načinu podnošenja zahtjeva za izdavanje uvjerenja o činjenicama iz službene evidencije o putnim ispravama elektronskim putem i Uputstvo o načinu elektronske provjere podataka. Osim toga, ukazuje i da je član 141a. stav (3) Zakona o policiji u suprotnosti sa članom 19. stav (1) Zakona o putnim ispravama BiH u pogledu obavljanja tih poslova elektronskim putem. Imajući u vidu navode podnosioca zahtjeva, Ustavni sud će zasebno razmotriti st. (3) i (4) ovog člana.

U odnosu na stav (3)

62. Ustavni sud primjećuje da se osporenim odredbom člana 141a. stav (3) Zakona o policiji najprije pokreće pitanje mogućnosti da građani koriste infrastrukturu propisanu članom 141. stav (5) Zakona o policiji za elektronsko podnošenje zahtjeva za obavljanje poslova iz člana 6. tačka 1) ovog zakona. Zatim se postavlja pitanje da li građani mogu koristiti drugu infrastrukturu u skladu s važećim propisima Bosne i Hercegovine za elektronsko podnošenje zahtjeva za poslove iz člana 6. stav (1) tačka 1) Zakona o policiji. Ustavni sud podsjeća da se član 6. stav (1) tačka 1) Zakona o policiji odnosi na obavljanje upravno-pravnih poslova koji se odnose na poslove vezane za jedinstveni matični broj, prebivalište i boravište, putne isprave, lične karte, vozačke dozvole, registraciju motornih i priključnih vozila i kontrolu nabavljanja, držanja i nošenja oružja i municije. Dakle, radi se o postupcima operativnog, svakodnevnog djelovanja MUPRS prilikom obavljanja poslova iz člana 6. stav (1) tačka 1) Zakona o policiji, pa je bitno razjasniti njegovu ulogu i način djelovanja u kontekstu praktičnog funkcioniranja sistema vođenja centralnih evidencija i pristupa podacima Agencije.

63. U vezi s pitanjem korištenja infrastrukture iz člana 141. stav (5) Zakona o policiji, Ustavni sud podsjeća da je u prethodnim tačkama ove odluke utvrdio da član 141. stav (5) Zakona o policiji u dijelu koji se odnosi na mogućnost uspostavljanja infrastrukture za „digitalno potpisivanje i izdavanje

kvalificiranih digitalnih certifikata, te personalizaciju dokumenata“ nije u skladu sa članom III/3.b) Ustava Bosne i Hercegovine. Polazeći od toga, očigledno je da neće postojati osnov da građani prilikom podnošenja elektronskog zahtjeva koriste tu infrastrukturu. Međutim, preostali dio odredbe: „uključujući i policijsku legitimaciju iz člana 24. ovog zakona i identifikacioni dokument iz člana 69. ovog zakona u skladu sa važećim propisima“ će biti primjenjiv. To znači da MUPRS može uspostaviti infrastrukturu i koristiti je u okviru svoje nadležnosti za izdavanje policijske legitimacije i identifikacionih dokumenata propisanih članom 69. Zakona, u skladu s važećim propisima, dok sporna aktivnost digitalnog potpisivanja i izdavanja kvalificiranih certifikata svakako neće biti moguća. U takvim okolnostima Ustavni sud smatra da ovaj dio odredbe ne pokreće pitanja ustavnosti niti kršenja člana III/3.b) Ustava Bosne i Hercegovine.

64. Razmatrajući mogućnost korištenja „druge infrastrukture“, Ustavni sud zapaža da se taj pojam odnosi na infrastrukturne sisteme koji omogućavaju elektronsko podnošenje zahtjeva, a koji nisu obuhvaćeni infrastrukturom iz člana 141. stav (5) Zakona o policiji. To uključuje infrastrukturne sisteme uspostavljene i regulirane zakonima Bosne i Hercegovine, prije svega Zakonom o Agenciji, te odgovarajuće portale nadležnih organa. Dakle, ništa iz sadržaja te odredbe ne ukazuje da mogućnost da MUPRS može samoinicijativno kreirati i da se za elektronsko podnošenje zahtjeva može koristiti infrastruktura koja bi zaobilazila zakone Bosne i Hercegovine ili nadležnost Agencije.

65. U tom pogledu, Ustavni sud ukazuje da MUPRS ima pravo pristupa podacima koji se vode u evidencijama za koje je nadležna Agencija, pod uvjetima i na način detaljnije propisan relevantnim zakonskim i podzakonskim propisima. Naime, članom 9. st. (1) i (2) Zakona o Agenciji propisano je da će Agencija omogućiti nesmetan pristup, prenos i razmjenu podataka, koji se vode u evidencijama definiranim u članu 8. stav (3) ovog zakona, između nadležnih organa Bosne i Hercegovine. Također je propisano da Agencija omogućava pristup podacima izvornim i prijemnim organima, a pristup podacima vrši se prema tehničkim i operativnim pravilima koja definiira Agencija i objavljuje ih u „Službenom glasniku BiH“.

66. U pogledu mogućnosti da građani elektronskim putem podnesu zahtjeve za izdavanje lične karte i putne isprave, Ustavni sud primjećuje da takva mogućnost nije eksplicitno propisana Zakonom o Agenciji, Zakonom o ličnoj karti BiH i Zakonom o putnim ispravama BiH. Naime, članom 18. Zakona o putnim ispravama BiH propisano je da se zahtjev za izdavanje putne isprave podnosi lično, osim zahtjeva za izdavanje diplomatskog i službenog pasoša, putnog lista i putne isprave za maloljetna odnosno poslovno nesposobna lica. Nadalje, Zakon o ličnoj karti BiH nema ovako eksplicitne odredbe da se zahtjev mora podnijeti lično, ali, s obzirom na podatke koji se evidentiraju prilikom podnošenja zahtjeva za ličnu kartu navedene u članu 6. ovog zakona (fotografija, potpis,

otisci prstiju), očito je da se i zahtjev za ličnu kartu mora podnijeti lično. Međutim, Ustavni sud primjećuje i da je npr. članom 26. st. (2) i (3) Zakona o putnim ispravama BiH propisano da državljanin može podnijeti zahtjev za izdavanje uvjerenja o činjenicama iz evidencija elektronskim putem preko portala nadležnih organa, a Agencija pruža tehničku podršku nadležnim organima za vršenje tih aktivnosti, o čemu donosi posebno uputstvo. Također, članom 23. Zakona o ličnoj karti BiH propisano je da državljanin Bosne i Hercegovine može podnijeti zahtjev za izdavanje uvjerenja o činjenicama iz evidencija elektronskim putem preko portala nadležnih organa iz člana 7. ovog zakona sa sigurnim elektronskim potpisom ovjerenim kvalificiranom potvrdom, a u skladu s uputstvom koje donosi Agencija. Nadalje, članom 7a. Zakona o prebivalištu BiH propisano je da državljanin Bosne i Hercegovine može prijaviti odnosno odjaviti prebivalište ili boravište i adresu stanovanja elektronskim putem kod nadležnih organa iz člana 5. stav 1. ovog zakona sa sigurnim elektronskim potpisom ovjerenim kvalificiranom potvrdom, a u skladu s uputstvom koje donosi Agencija. Članom 26a. Zakona o JMB BiH propisano je da državljanin može podnijeti zahtjev za izdavanje uvjerenja o činjenicama iz evidencija elektronskim putem preko portala nadležnih organa iz člana 3. ovog zakona sa sigurnim elektronskim potpisom ovjerenim kvalificiranom potvrdom koju izdaje Agencija shodno Zakonu o Agenciji. Osim toga, direktor Agencije je donio Uputstvo o načinu podnošenja zahtjeva za prijavu odnosno odjavu prebivališta ili boravišta i adrese stanovanja elektronskim putem i Uputstvo o načinu podnošenja zahtjeva za izdavanje uvjerenja o činjenicama iz službene evidencije o jedinstvenom matičnom broju elektronskim putem. Dakle, očito je da je građanima, u određenim slučajevima i pod uvjetima propisanim zakonima na nivou Bosne i Hercegovine, omogućeno podnošenje zahtjeva elektronskim putem za pojedine dokumente na način propisan zakonskim i podzakonskim propisima.

67. S druge strane, član 141a. stav (3) Zakona o policiji propisuje da će nakon stjecanja tehničkih uvjeta, građani moći elektronskim putem, korištenjem infrastrukture iz člana 141. stav (5) ovog zakona ili druge infrastrukture u skladu s važećim propisima, podnositi zahtjev za obavljanje poslova iz člana 6. stav (1) Zakona o policiji. Pri tome, Ustavni sud zapaža da se član 6. stav (1) Zakona o policiji ne odnosi samo na lične karte i putne isprave, već i na upravno-pravne poslove koji se odnose na poslove vezane za „jedinstveni matični broj, prebivalište i boravište, vozačke dozvole, registraciju motornih i priključnih vozila i kontrolu nabavljanja, držanja i nošenja oružja i municije“. Budući da članom 141a. stav (3) Zakona o policiji nije precizirano na koje poslove se odnosi, može se zaključiti da to mogu, ali i ne moraju biti nužno poslovi izdavanja ličnih karti ili putnih isprava. U tom kontekstu, Ustavni sud primjećuje i da je Agencija donijela Uputstvo o načinu podnošenja zahtjeva za prijavu odnosno odjavu prebivališta ili boravišta i adrese stanovanja elektronskim putem, kojim je

propisan način podnošenja tih zahtjeva kod MUPRS. Također, članom 8. stav (1) Zakona o policiji propisano je da poslove iz člana 6. ovog zakona zaposleni u MUPRS obavljaju u skladu s precizno navedenim zakonima, kao „i drugim zakonima“. To se u svakom slučaju odnosi i na relevantne podzakonske akte koji se donose na nivou Bosne i Hercegovine. Dakle, primjena drugih zakona, uključujući i Zakon o Agenciji, Zakon o ličnoj karti BiH, Zakon o putnim ispravama BiH i sl. nije isključena. Imajući u vidu navedeno, Ustavni sud smatra da se odredbom člana 141a. stav (3) Zakona o policiji samo okvirno otvara mogućnost elektronskog podnošenja zahtjeva za različite upravno-pravne poslove, bez konkretne razrade tehničkih i pravnih uvjeta. To znači da konkretna realizacija mora biti u skladu s važećim zakonima i tehničkim pravilima Agencije. Međutim, budući da ta odredba ne isključuje primjenu zakona Bosne i Hercegovine niti zadire u isključive nadležnosti Agencije, Ustavni sud ocjenjuje da odredba sama po sebi nije neustavna, ali da njeno provođenje mora biti u potpunosti usklađeno sa zakonodavstvom Bosne i Hercegovine, uključujući i podzakonske akte koje donosi Agencija.

68. Prema tome, Ustavni sud ukazuje da dio osporene odredbe kojom je propisana mogućnost korištenja „druge infrastrukture u skladu sa važećim propisima“ znači da elektronsko podnošenje zahtjeva nije ograničeno isključivo na infrastrukturu koju bi eventualno mogao uspostaviti MUPRS, već obuhvata i infrastrukturu koja je uspostavljena i regulirana zakonodavstvom Bosne i Hercegovine, prije svega Zakonom o Agenciji. Kako je već detaljno razmotreno u prethodnim tačkama, elektronsko podnošenje zahtjeva moguće je samo u mjeri u kojoj je to izričito dozvoljeno zakonodavstvom Bosne i Hercegovine, a tehnički i operativni uvjeti, uključujući i infrastrukturu, moraju biti u skladu s pravilima koja propisuje Agencija. S obzirom na to, Ustavni sud smatra da se ne mogu prihvatiti navodi podnosioca zahtjeva da je osporena odredba u tom dijelu u suprotnosti s nadležnostima Agencije, niti da propisuje ovlaštenja koja MUPRS ne može imati u skladu s državnim zakonima. Naime, u prethodnim tačkama je ukazano na zakonske i podzakonske odredbe kojim je regulirana mogućnost obavljanja ovih poslova preko infrastrukture koju uspostavlja Agencija. Osim toga, ovom odredbom nije isključena obaveza nadležnih organa da dostavljaju podatke u centralni registar Agencije i da državljanin može podnijeti zahtjev za izdavanje uvjerenja o činjenicama iz evidencija elektronskim putem preko portala nadležnih organa, u smislu člana 26. Zakona o putnim ispravama. Imajući u vidu navedeno, Ustavni sud smatra da član 141a. stav (3) Zakona o policiji nije suprotan članu 8. Zakona o Agenciji ni čl. 19. i 26. Zakona o putnim ispravama. Prema tome, on nije suprotan članu III/3.b) Ustava Bosne i Hercegovine.

69. Sumirajući sve navedeno, Ustavni sud ponavlja da ukidanjem člana 141. stav (5) Zakona o policiji u dijelu [Ministarstvo može uspostaviti infrastrukturu za] „digitalno potpisivanje i izdavanje

kvalificiranih digitalnih certifikata, te vršiti personalizaciju dokumenata“ ubuduće neće postojati zakonski osnov da MUPRS uspostavi takvu infrastrukturu. Stoga će građanima ostati na raspolaganju „druga infrastruktura u skladu sa važećim propisima“, a to je infrastruktura koja je uspostavljena zakonskim i podzakonskim aktima Bosne i Hercegovine.

U odnosu na stav (4)

70. Ustavni sud primjećuje da se stav (4) člana 141a. Zakona o policiji odnosi na stav (3), odnosno na donošenje pravilnika kojim se propisuje podnošenje zahtjeva elektronskim putem korištenjem infrastrukture u skladu sa stavom (3) ovog člana. Takav pravilnik još uvijek nije donesen. Ustavni sud ponavlja da je, prema Zakonu o Agenciji, Agencija isključivo nadležna za donošenje podzakonskih akata kojim se dalje razrađuju pitanja neophodna za obavljanje poslova iz njene nadležnosti (vidi član 19. stav (2) tačka a) i član 23. Zakona o Agenciji). To uključuje i pitanje načina pristupa evidencijama i podnošenja zahtjeva elektronskim putem. Tako je direktor Agencije donio Pravilnik o načinu pristupa evidencijama i razmjeni podataka kojim se propisuje način i postupak pristupa i razmjene podataka koje vodi Agencija u ime izvornih organa. Također, direktor Agencije je donio Uputstvo o načinu podnošenja zahtjeva za prijavu odnosno odjavu prebivališta ili boravišta i adrese stanovanja elektronskim putem i Uputstvo o načinu podnošenja zahtjeva za izdavanje uvjerenja o činjenicama iz službene evidencije o jedinstvenom matičnom broju elektronskim putem. Time je na jedinstven način na cijeloj teritoriji Bosne i Hercegovine regulirana mogućnost i način podnošenja ovakvih zahtjeva, koje su dužni poštovati izvorni organi. Osim toga, u tački 66. odluke Ustavni sud je ukazao i na druge zakonske odredbe kojim je detaljnije regulirano pitanje podnošenja zahtjeva građana elektronskim putem.

71. Na osnovu svega navedenog, Ustavni sud smatra da član 141a. stav (4) Zakona o policiji nije u skladu sa zakonskom raspodjelom nadležnosti u ovoj oblasti jer se njime omogućava da ministar MUPRS preuzima ovlaštenja koja su izričito dodijeljena državnom tijelu – Agenciji. Time se krši hijerarhija prava i načela ustavnog uređenja Bosne i Hercegovine jer entitetski organ zadire u isključive nadležnosti državnih institucija. Istovremeno, ovakvom odredbom se narušavaju i pravna sigurnost i jedinstvena primjena propisa na cijeloj teritoriji Bosne i Hercegovine jer bi donošenje podzakonskog akta u ovom dijelu dovelo do pravne fragmentacije i nesaglasnosti unutar sistema uprave.

72. Stoga se odredbom entitetskog zakona ne može propisati da će ministar MUPRS donijeti pravilnik kojim se propisuje podnošenje zahtjeva elektronskim putem korištenjem infrastrukture u skladu sa stavom (3) člana 141a. Zakona o policiji. Ustavni sud naglašava da utvrđenje neustavnosti

stava (4) člana 141a. Zakona o policiji ne dovodi u pitanje zaključak suda u odnosu na stav (3) istog člana, kojim se okvirno propisuje mogućnost elektronskog podnošenja zahtjeva. Imajući u vidu sve navedeno, Ustavni sud zaključuje da stav (4) člana 141a. Zakona o policiji nije u skladu sa čl. 8. i 19. Zakona o Agenciji, pa slijedom toga nije u skladu ni sa članom III/3.b) Ustava Bosne i Hercegovine.

e) U odnosu na član 146. stav (1) Zakona o policiji

73. Podnosilac zahtjeva ukazuje da treba ispitati usklađenost stava (1) člana 146. Zakona o policiji u odnosu na član 6. stav (1) Zakona o Direkciji. Član 146. stav (1) Zakona o policiji glasi.

Član 146.

(1) Ministarstvo neposredno ostvaruje međunarodnu saradnju.

74. Podnosilac zahtjeva ukazuje da treba ispitati usklađenost stava (1) člana 146. Zakona o policiji u odnosu na član 6. stav (1) Zakona o Direkciji. U vezi s tim, Ustavni sud podsjeća da je Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine 2008. godine usvojila Zakon o Direkciji, kojim je osnovana Direkcija, upravna organizacija u okviru Ministarstva sigurnosti Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Ministarstvo sigurnosti BiH), s operativnom samostalnošću. Nadalje, članom 6. stav (1) Zakona o Direkciji propisano je da su poslovi iz nadležnosti Direkcije, između ostalog, komunikacija, saradnja i koordinacija između policijskih tijela Bosne i Hercegovine (tačka a), komunikacija, saradnja i koordinacija između policijskih tijela Bosne i Hercegovine s odgovarajućim organima u Bosni i Hercegovini u vezi s pitanjima policijskih poslova međunarodnog karaktera ili od međunarodnog značaja ili u vezi s pitanjima koja su u nadležnosti Suda Bosne i Hercegovine (tačka b), komunikacija i saradnja s odgovarajućim stranim i međunarodnim organima u vezi s pitanjima policijskih poslova od međunarodnog značaja ili zajedničkog interesa (tačka c) i komunikacija, saradnja i koordinacija između policijskih tijela Bosne i Hercegovine te odgovarajućih organa u Bosni i Hercegovini s odgovarajućim stranim i međunarodnim organima (tačka d).

75. Iz navedenih odredbi proizlazi da je Direkcija nadležna za komunikaciju i saradnju koja ima međunarodni predznak o „pitanjima policijskih poslova“, kao i kada su u pitanju strani i međunarodni organi. U tom kontekstu, Ustavni sud primjećuje da Zakon o Direkciji nije preciznije definirao ove pojmove. Međutim, iz navedene odredbe može se zaključiti da su granice te odredbe široko postavljene, te se može odnositi kako na klasične policijske poslove otkrivanja i sprečavanja krivičnih djela i njihovih počinitelaca tako i na pitanja unapređenja djelovanja policijskih snaga kroz različite oblike saradnje, komunikacije, treninge, donacije i sl. U tom pravcu, Ustavni sud ukazuje da je Vijeće ministara BiH zaključilo više protokola/sporazuma s drugim državama o policijskoj saradnji. Tako je npr. u sporazumima koje je Vijeće ministara BiH zaključilo s vladama Republike Srbije i Republike

Hrvatske o policijskoj saradnji kao centralna kontakt-tačka za bosanskohercegovačku ugovornu stranu navedeno Ministarstvo sigurnosti BiH – Direkcija odnosno Direkcija. U sličnim sporazumima Bosne i Hercegovine s drugim državama (npr. s Švicarskom Konfederacijom, Republikom Bugarskom, Republikom Slovenijom) kao nadležni organ za implementaciju, odnosno kontakt za saradnju navedeno je Ministarstvo sigurnosti BiH. Osim toga, Ministarstvo sigurnosti BiH je kao ugovorna strana sklopilo slične sporazume ili protokole s ministarstvima unutrašnjih poslova drugih država. S druge strane, u Sporazumu o operativnoj i strateškoj saradnji između Bosne i Hercegovine i Ureda evropske policije određena je zajednička kontakt-tačka za Bosnu i Hercegovinu kako je uspostavljena Privremenom odlukom Vijeća ministara BiH. Kao nadležni organi navedeni su Direkcija, Granična policija BiH, Služba za poslove sa strancima, istražni odjeli Uprave za indirektno oporezivanje, Federalno i kantonalna ministarstva unutrašnjih poslova, MUPRS i policija Brčko distrikta BiH. U vezi s tim, Ustavni sud primjećuje da je u članu 6. tog sporazuma određeno da se razmjena informacija između Europolu i Bosne i Hercegovine vrši na način preciziran tim sporazumom i odvija između Europolu i nacionalne kontakt-tačke. Navedeno, međutim, ne sprečava direktnu razmjenu informacija između Europolu i nadležnih organa ako to Europolu i nacionalna kontakt-tačka smatraju prikladnim, u skladu s unutrašnjim zakonodavstvom Bosne i Hercegovine. Privremenom odlukom Vijeća ministara o uspostavljanju sistema saradnje i razmjene informacija nadležnih organa za provođenje zakona u Bosni i Hercegovini i Europolu određeno je da je zajednička kontakt-tačka u Bosni i Hercegovini za razmjenu informacija i saradnju između Europolu i nadležnih organa u Ministarstvu sigurnosti BiH i da je čine lica iz nadležnih organa, između ostalih, Direkcije i MUPRS.

76. Nadalje, Ustavni sud ističe i da su, u skladu sa članom 11. Zakona o Direkciji, sva policijska tijela Bosne i Hercegovine te odgovarajući organi u Bosni i Hercegovini dužni saradivati s Direkcijom i na njen zahtjev pružiti joj pomoć u obavljanju poslova iz njene nadležnosti, u skladu sa zakonom i drugim propisima. U vezi s tim, Ustavni sud primjećuje da je Direkcija u izjašnjenju na zahtjev navela da „odgovarajući organi u BiH“ koji su u vezi s policijskim poslovima obuhvataju, između ostalog, policijska tijela entiteta (policija Republike Srpske). Direkcija je navela i da policijska tijela Bosne i Hercegovine, uključujući i entitetska ministarstva unutrašnjih poslova, u skladu s ustavnim i zakonskim odredbama, ne mogu i ne smiju neposredno uspostavljati međunarodnu policijsku saradnju. Također je istakla da su isključivo u nadležnosti institucija Bosne i Hercegovine, odnosno Direkcije, svi poslovi u vezi s međunarodnom policijskom saradnjom, razmjenom informacija s međunarodnim sigurnosnim agencijama, te standardizacijom i koordinacijom policijskog rada u Bosni i Hercegovini i ne mogu se jednostrano regulirati entitetskim zakonodavstvom.

77. Ustavni sud dalje ukazuje da je članom III/1.g) Ustava Bosne i Hercegovine jasno propisano da je u nadležnosti institucija Bosne i Hercegovine provođenje međunarodnih i međuentitetskih krivičnopравnih propisa, uključujući i odnose s Interpolom. U vezi s tim, Ustavni sud ukazuje da je u Odluci broj U-16/08 (Odluka o dopustivosti i meritumu od 28. marta 2009. godine, dostupna na www.ustavnisud.ba), u kojoj je razmatrao pitanje saglasnosti člana 13. stav 2. Zakona o Sudu Bosne i Hercegovine sa članom III/1.g) Ustava Bosne i Hercegovine, naveo:

36. [...] tekst odredbe člana III/1.g) Ustava Bosne i Hercegovine znači obavezu i nadležnost države da općenito provodi krivično pravo kada ono ima međunarodni ili međuentitetski karakter, na šta je ukazao i OHR u svom mišljenju. Ovo podrazumijeva obavezu države da osigura primjenu krivičnopравne prisile za određena krivična djela koja su po svojoj prirodi međunarodna ili međuentitetska, ali i za djela koja su propisana u krivičnim zakonima entiteta i Brčko distrikta BiH kada ona proizvode posljedice van tih teritorijalnih jedinica.

78. Ustavni sud napominje da je MUPRS nadležan za obavljanje policijskih poslova iz člana 5. Zakona o policiji kao izuzetno važnih poslova usmjerenih na otkrivanje krivičnih djela i njihovih počinitelja, te zaštitu ljudi i imovine. Nije sporno da takvi poslovi ponekad sadrže i međunarodni element, za koji je potrebna saradnja s međunarodnim organizacijama ili drugim državama. Članom 146. stav (1) Zakona o policiji propisano je da MUPRS „neposredno“ ostvaruje međunarodnu saradnju. U drugim odredbama Zakona o policiji propisano je da MUPRS u obavljanju poslova saraduje s međunarodnim agencijama za provođenje zakona (član 2. stav 2), odnosno da se međusobni odnosi MUPRS s međunarodnim agencijama za provođenje zakona zasnivaju na uzajamnoj saradnji, kontaktima, sporazumima, protokolima, dogovorima, razmjeni informacija od zajedničkog interesa, u skladu s ovim zakonom i drugim navedenim zakonima (član 144). Dakle, pitanje međunarodne saradnje i odnosa s međunarodnim organizacijama propisano je i drugim odredbama Zakona o policiji, a ne samo članom 146. Međutim, odredbama Zakona o policiji nije detaljnije uređeno pitanje oblika i načina ostvarivanja ove saradnje, niti je propisano da ova međunarodna saradnja ide preko Direkcije, odnosno nije propisano učešće institucija Bosne i Hercegovine.

79. S druge strane, Ustavni sud naglašava da je članom 6. stav (1) Zakona o Direkciji propisano da takvu komunikaciju i saradnju vrši Direkcija. Navedeno je potvrdila i Direkcija u svom izjašnjenju na zahtjev. Ustavni sud ponavlja da je Direkcija upravna organizacija u okviru Ministarstva sigurnosti BiH, koje je, između ostalog, nadležno za zaštitu međunarodnih granica; sprečavanje i otkrivanje učinilaca krivičnih djela s međunarodnim ili međuentitetskim elementom; međunarodnu saradnju u

svim oblastima iz nadležnosti ministarstva; organizaciju i usaglašavanje aktivnosti entitetskih ministarstava unutrašnjih poslova i Brčko distrikta Bosne i Hercegovine u ostvarivanju sigurnosnih zadataka u interesu BiH itd. Također, prema članu 14. Zakona o ministarstvima i drugim organima uprave Bosne i Hercegovine, Ured za saradnju s Interpolom kao samostalna služba u sastavu Ministarstva sigurnosti prelazi u Direkciju kao sektor za međunarodnu operativnu policijsku saradnju s Interpolom, Europolom, SECI centrom i drugim međunarodnim organizacijama u skladu s važećim sporazumima. Ustavni sud također primjećuje i da se u međudržavnim sporazumima navedenim u tački 75. odluke kao ugovorna strana pojavljuje Vijeće ministara, s centralnom kontakt-tačkom u vidu Ministarstva sigurnosti BiH ili Direkcije, odnosno kao ugovorna strana pojavljuje se direktno Ministarstvo sigurnosti BiH. Iako je u Sporazumu s Europolom kao jedan od nadležnih organa određen i MUPRS, ipak je precizirano da je direktna razmjena informacija između Eurola i nadležnih organa moguća ako to Europol i nacionalna kontakt-tačka smatraju prikladnim.

80. U ovom kontekstu Ustavni sud smatra da je nužno ukazati i na važnost policijskih poslova i nužnost međunarodne saradnje policijskih organa u borbi protiv kriminala. Da bi borba protiv kriminala bila ostvarena, nužno je poštovanje zakonskih mehanizama i lanca odgovornosti kako bi ta borba bila što uspješnija, štiteći pri tome prava i slobode lica uključenih u taj proces. Nesporno je da je relevantnim zakonskim i drugim aktima Bosne i Hercegovine i međunarodnim sporazumima detaljno i precizno propisano postupanje svih organa uključenih u ove procese, vodeći računa o potrebi zaštite razmijenjenih podataka i informacija kao izuzetno važnog dijela borbe protiv kriminala. Stoga propisivanje da MUPRS „neposredno ostvaruje međunarodnu saradnju“ stvara mogućnost uspostavljanja paralelne pravne i institucionalne strukture u odnosu na onu koja već postoji prema državnim i međudržavnim propisima. Time se dovode u pitanje postojeća načela i mehanizmi međunarodne saradnje, te dovodi u opasnost kredibilitet države i izvršavanje međunarodnih obaveza, pruža mogućnost za neovlaštenu razmjenu podataka ili otkrivanje povjerljivih i drugih podataka, te narušavanje načela jedinstvenog sistema međunarodne saradnje itd. Stoga, Ustavni sud naglašava da se međunarodna saradnja policijskih organa Republike Srpske nesumnjivo mora odvijati preko institucija Bosne i Hercegovine, u skladu s relevantnim zakonskim i podzakonskim propisima, izuzev ako nije drugačije propisano tim propisima.

81. Iz navedenog slijedi da propisivanje da MUPRS neposredno ostvaruje međunarodnu saradnju u članu 146. stav (1) Zakona o policiji nije u skladu sa članom 6. stav (1) Zakona o Direkciji niti sa čl. III/3.b) i III/1.g) Ustava Bosne i Hercegovine.

VII. Zaključak

82. Ustavni sud utvrđuje da odredbe Zakona o policiji, i to član 141. stav (5) u dijelu „digitalno potpisivanje i izdavanje kvalificiranih digitalnih certifikata, te vršiti personalizaciju dokumenata“ i stav (6) u dijelu „i člana 141a. ovog zakona, kao i zaštite infrastrukture iz stava 5. ovog člana“ i član 141a. stav (4) Zakona o policiji, nisu u skladu sa članom III/3.b) Ustava Bosne i Hercegovine jer Republika Srpska, donošenjem ovih odredbi Zakona o policiji, nije izvršila njihovo usklađivanje s relevantnim odredbama Zakona o Agenciji, Zakona o ličnoj karti BiH i Zakona o putnim ispravama BiH, kojima je uspostavljena nadležnost Agencije u oblasti digitalnog potpisivanja i personalizacije identifikacionih dokumenata, te donošenja relevantnih podzakonskih propisa kojim to bliže regulira.

83. Ustavni sud utvrđuje da član 146. stav (1) Zakona o policiji nije u skladu sa čl. III/3.b) i III/1.g) Ustava Bosne i Hercegovine jer je Direkcija nadležna za saradnju između policijskih tijela Bosne i Hercegovine te odgovarajućih organa u Bosni i Hercegovini s odgovarajućim stranim i međunarodnim organima.

84. Ustavni sud zaključuje da je član 6. stav (1) tačka 1) Zakona o policiji u skladu sa članom III/3.b) Ustava Bosne i Hercegovine s obzirom na to da je MUPRS ovlašten za obavljanje određenih poslova u oblasti jedinstvenog matičnog broja, prebivališta, ličnih karti i putnih isprava.

85. Ustavni sud zaključuje da je član 8. stav (3) tačka 6) Zakona o policiji u skladu sa članom III/3.b) Ustava Bosne i Hercegovine s obzirom na to da se izričito ne odnosi na poslove u nadležnosti Agencije, već općenito propisuje osiguranje zaštite informaciono-komunikacione strukture.

86. Ustavni sud zaključuje da član 141. stav (5) Zakona o policiji u dijelu „uključujući i policijsku legitimaciju iz člana 24. ovog zakona i identifikacioni dokument iz člana 69. ovog zakona u skladu sa važećim propisima“ nije suprotan odredbama Zakona o Agenciji jer se radi o personalizaciji dokumenata policijskih i drugih službenika koja nije regulirana Zakonom o Agenciji.

87. Ustavni sud zaključuje da član 141. stav (6) Zakona o policiji u dijelu „Ministar donosi pravilnik kojim se uređuje uspostavljanje sistema zaštite za evidencije iz člana 8. stav 3. tačka 6), evidencija iz stava 1. ovog člana“ nije suprotan odredbama Zakona o Agenciji zbog ranijih zaključaka u vezi sa članom 8. stav (3) tačka 6), odnosno jer ne pokreće pitanja usklađenosti sa Zakonom o Agenciji.

88. Ustavni sud zaključuje da član 141a. stav (3) Zakona o policiji nije suprotan članu 8. Zakona o Agenciji i čl. 19. i 26. Zakona o putnim ispravama BiH jer nakon utvrđenja da relevantni dio člana 141. stav (5) Zakona o policiji nije u skladu sa članom III/3.b) Ustava Bosne i Hercegovine više nema mogućnosti da građani koriste infrastrukture iz člana 141. stav (5) Zakona o policiji nego samo infrastrukturu koju uspostavlja Agencija.

89. Na osnovu člana 59. st. (1), (2) i (3) i člana 61. st. (2) i (3) Pravila Ustavnog suda, Ustavni sud je odlučio kao u dispozitivu ove odluke.

90. Prema članu VI/5. Ustava Bosne i Hercegovine, odluke Ustavnog suda su konačne i obavezujuće.

Predsjednik
Ustavnog suda Bosne i Hercegovine

Mirsad Ćeman

